

Lovforslag nr. L 183. Fremsat den 29. marts 2006 af undervisningsministeren (Bertel Haarder)

Forslag

til

Lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v.

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde

§ 1. Loven omfatter institutioner, der er godkendt af undervisningsministeren til at udbyde og varetage uddannelsen til studentereksamen, uddannelsen til studentereksamen tilrettelagt som studenterkursus eller enkeltfag, uddannelsen til højere forberedelseksamen, uddannelsen til højere forberedelseksamen tilrettelagt som enkeltfag samt almen voksenuddannelse, forberedende voksenundervisning og ordblindundervisning for voksne. Private gymnasieskoler og private student- og hf-kurser er ikke omfattet af loven.

Stk. 2. Institutionerne kan af undervisningsministeren godkendes til at udbyde anden gymnasial ungdomsuddannelse og voksenuddannelse. Ministeren kan fastsætte vilkår for godkendelsen.

Stk. 3. Institutionerne er selvejende institutioner inden for den offentlige forvaltning. Institutionernes styrelse reguleres i en vedtægt, der er godkendt eller fastsat af undervisningsministeren.

§ 2. En institution kan efter aftale med en eller flere andre institutioner omfattet af § 1, stk. 1, institutioner for erhvervsrettet uddannelse, Centre for Videregående Uddannelse eller andre selvejende institutioner for videregående uddannelser varetage nærmere bestemte administrative opgaver for en eller flere af de nævnte andre uddannelsesinstitutioner. Undervisningsministeren kan fastsætte regler herom.

Kapitel 2

Institutionernes oprettelse og nedlæggelse

§ 3. Undervisningsministeren kan oprette en ny institution, hvis den indgår som et hensigtsmæssigt led i opfyldelsen af konstaterede eller forventede behov for sådanne institutioner. Undervisningsministeren fastsætter institutionens vedtægt. Efter indstilling fra bestyrelsen kan ministeren godkende senere ændringer i institutionens vedtægt.

Stk. 2. For institutioner, der er omfattet af loven, kan ministeren fastsætte regler om vedtægternes indhold i en af ministeren udstedt standardvedtægt.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan godkende, at en privat gymnasieskole, et privat hf-kursus eller et privat studenterkursus overgår til at være en selvejende institution inden for den offentlige forvaltning efter denne lov, hvis betingelserne i stk. 1 er opfyldt. Ministeren kan fastsætte vilkår for godkendelsen.

§ 4. Undervisningsministeren kan godkende oprettelse af kostafdelinger ved institutioner for uddannelsen til studentereksamen, hvis der efter ministerens skøn er behov herfor. Nedlæggelse af kostafdelinger kan kun ske efter undervisningsministerens beslutning og efter høring af institutionens bestyrelse. På en kostafdeling med elever på uddannelsen til studentereksamen kan tillige optages kursister fra et hf-kursus tilknyttet samme institution.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter regler om optagelsen og fordelingen af kostelever og om elevbetalingen for kostophold.

§ 5. Undervisningsministeren kan efter høring af institutionens bestyrelse nedlægge en institution, hvis der ikke længere er behov for institutionen, eller hvis institutionen på grund af sin økonomiske situation skønnes uegnet til at fortsætte sin virksomhed.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte vilkår for nedlæggelsen af en institution.

Stk. 3. Ophører en institution, tilfalder institutionens nettoformue statskassen, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Ophører en sammenlagt institution, der er godkendt efter denne lov, jf. § 6, stk. 1, i hvilken der indgår en institution for erhvervsrettet uddannelse (bortset fra social- og sundhedsskoler), anvendes den del af nettoformuen opgjort på sammenlægningsdatoen, der hidrører fra institutionen for erhvervsrettet uddannelse, i overensstemmelse med reglerne i § 3, stk. 1 og 2, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse. For den øvrige del af nettoformuen gælder bestemmelsen i stk. 3.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om opgørelsen af formuen efter stk. 3 og 4.

Sammenlægning og spaltning af institutioner

§ 6. Undervisningsministeren kan efter indstilling fra bestyrelsen for en eller flere af de institutioner, der er omfattet af § 1, stk. 1, og bestyrelsen for en eller flere institutioner for erhvervsrettet uddannelse godkende, at to eller flere af institutionerne sammenlægges til én institution, som godkendes til at udbyde uddannelser efter en eller flere love. Reglerne om uddannelserne og tilskud til uddannelserne følger reglerne i de pågældende uddannelseslove. Undervisningsministeren beslutter, efter hvilken institutionslov den sammenlagte institution godkendes. Ved sammenlægningen opløses institutionerne uden likvidation ved overdragelse af deres aktiver, passiver, rettigheder og forpligtelser til den fortsættende institution.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan efter indstilling fra bestyrelsen for en institution godkende en spaltning af institutionen. Ved spaltningen overdrages aktiver, passiver, rettigheder og forpligtelser som helhed til flere bestående eller nystiftede selvejende uddannelsesinstitutioner.

Endvidere kan en bestyrelse tage beslutning om en spaltning, ved hvilken institutionen overdrager en del af sine aktiver og forpligtelser til en eller flere bestående eller nye selvejende uddannelsesinstitutioner. Undervisningsministeren beslutter, efter hvilken lov de involverede institutioner godkendes. Ministeren godkender den sammenlagte institutions vedtægt.

Stk. 3. Det er en betingelse for at opnå godkendelse efter stk. 1 og 2, at der ved sammenlægningen eller spaltningen ikke sker indskrænkninger i bestående rettigheder. I vedtægten for den fortsættende eller modtagende institution skal der optages bestemmelser, som sikrer, at de deltagende institutioners formål tilgodeses. På samme måde skal der optages bestemmelser, som sikrer eventuelle vedtægtsbestemte rettigheder til en deltagende institutions formue, hvis rettigheden ikke ophører ved sammenlægningen eller spaltningen.

Stk. 4. Sammenlægning og spaltning efter stk. 1 og 2 kan gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Stk. 5. Undervisningsministeren fastsætter regler om sammenlægning og spaltning af institutioner, herunder regler efter hvilke aktieselskabslovens kapitel 15 med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på sammenlægning eller spaltning efter stk. 1 og 2.

§ 7. Ved en sammenlægning af institutioner, i hvilken et voksenuddannelsescenter indgår, påser undervisningsministeren ved oprettelsen af institutionen, at sagkundskaben vedrørende det voksenpædagogiske miljø er repræsenteret i bestyrelsen for den sammenlagte institution.

Kapitel 3

Kapacitetsstyring m.v.

§ 8. Undervisningsministeren sikrer gymnasiekapaciteten og kursuskapaciteten til det 2-årige hf og hf-enkeltfag i et sådant omfang, at alle ansøgere, der opfylder optagelsesbetingelserne efter kapitel 2 i gymnasieloven og i §§ 6 og 7 i hf-loven, kan optages, og at alle, der har påbegyndt en uddannelse til studentereksamen eller en uddannelse til højere forberedelseseksamen, kan fuldføre denne.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan efter indstilling fra et eller flere regionsråd og efter høring af den enkelte institution midlertidigt fastlægge et kapacitetsloft for en eller flere instituti-

oner, der er godkendt til at udbyde uddannelsen til studentereksamen eller uddannelsen til højere forberedelseseksamen, med henblik på at sikre en hensigtsmæssig udnyttelse af den eksisterende samlede kapacitet.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om koordinering af undervisningstilbudet i bestemte fag, der er nødvendige for optagelse til videregående uddannelse, samt pålægge institutionerne at oprette undervisning i sådanne fag.

§ 9. Undervisningsministeren godkender den stedlige placering af uddannelsessteder for uddannelsen til studentereksamen og uddannelsen til højere forberedelseseksamen, jf. § 11.

Stk. 2. Nedlægges et uddannelsessted, hvor uddannelsen til studentereksamen eller uddannelsen til højere forberedelseseksamen udbydes, kan undervisningsministeren pålægge en institution at optage alle eller en del af de elever eller kursister, som har påbegyndt uddannelsen til studentereksamen eller uddannelsen til højere forberedelseseksamen på det nedlagte uddannelsessted.

Regionsrådets opgaver

§ 10. Regionsrådet koordinerer den samlede indsats i regionen for at sikre sammenhæng i udbuddet af ungdomsuddannelser, herunder for så vidt angår den geografiske placering af udbuddet og kapaciteten på uddannelserne med henblik på, at der er et tilstrækkeligt og varieret uddannelsesstilbud til alle unge og voksne i regionen. Regionsrådets koordinering sker i samarbejde med alle selvejende institutioner, der er godkendt til at udbyde en eller flere ungdomsuddannelser i regionen, bortset fra private gymnasieskoler, private studenterkurser og private hf-kurser.

Stk. 2. Regionsrådet skal i samarbejde med alle voksenuddannelsescentre i regionen koordinere indsatsen, herunder for så vidt angår den stedlige placering af udbuddet i regionen og kapaciteten med henblik på, at der er et tilstrækkeligt og varieret voksenuddannelsesstilbud til alle. Voksenuddannelsescentre og andre udbydere af almen voksenuddannelse, forberedende voksenundervisning og ordblindundervisning for voksne, bortset fra private gymnasieskoler, private studenterkurser og private hf-kurser, skal

samarbejde med regionsrådet om koordineringen.

Stk. 3. Med henblik på at understøtte regionens udviklingsplan kan regionsrådet efter ansøgning fra en godkendt institution, jf. § 1, stk. 1, yde formåls- og tidsbestemte udviklingstilskud, herunder anlægstilskud, til blandt andet efteruddannelse, information, udvikling af fag, valgfag og mere specialiserede studieretninger til de ungdomsuddannelser, der er nævnt i § 13, stk. 2, og til forberedende voksenundervisning og ordblindundervisning for voksne, samt tilskud til udvikling af en institution i et landdistrikt eller udkantssområde. På Bornholm varetages regionsrådets opgave dog af kommunalbestyrelsen.

§ 11. Regionsrådet afgiver indstilling til undervisningsministeren om den stedlige placering i regionen af nye uddannelsessteder for uddannelsen til studentereksamen og uddannelsen til højere forberedelseseksamen.

§ 12. Regionsrådet har efter bestemmelserne i stk. 2-4 til opgave i samarbejde med de i § 14 nævnte samarbejdende institutioner at koordinere fordelingen af elever og kursister på uddannelsen til studentereksamen henholdsvis højere forberedelseseksamen.

Stk. 2. Regionsrådet nedsætter et fordelingsudvalg for hvert af de geografiske områder, der i forhold til uddannelsesstederne ligger i en passende geografisk afstand fra de unge uddannelsessøgendes bopæl, jf. § 14, stk. 1. Fordelingsudvalget består af 1-2 repræsentanter for regionsrådet og af lederne af de institutioner, der deltager i de forpligtende samarbejder efter § 14, stk. 1, dog ikke lederne af studenterkurser, samt af lederne af de private gymnasieskoler og hf-kurser i det pågældende geografiske område. Fordelingsudvalget kan bestemme, at ledere af institutioner for erhvervsrettet uddannelse inden for det pågældende geografiske område kan være medlemmer af udvalget.

Stk. 3. Fordelingsudvalget foretager fordelingen af ansøgere, når antallet af ansøgere til en bestemt uddannelse ved en institution overstiger den fastsatte kapacitet for den pågældende uddannelse.

Stk. 4. Regionen stiller sekretariatsmæssig betjening til rådighed for fordelingsudvalgene.

§ 13. Undervisningsministeren fastsætter regler om fordelingen af elever og kursister mellem institutionerne, herunder om fordelingsud-

valg, og om henvisning af elever til institutioner godkendt efter lov om private gymnasieskoler, studenterkurser og kurser til højere forberedelseseksamen (hf-kurser).

Samarbejder mellem institutioner

§ 13. De institutioner, der er godkendt til at udbyde uddannelsen til studentereksamen og uddannelsen til højere forberedelseseksamen i regionen, samarbejder gennem de i § 14, stk. 1 og 2, nævnte forpligtende samarbejder med regionsrådet og med andre institutioner, som udbyder de i stk. 2 nævnte uddannelser i regionen om den i § 10, stk. 1 nævnte koordinering.

Stk. 2. Koordineringen omfatter:

- 1) Uddannelsen til studentereksamen.
- 2) Uddannelsen til højere forberedelseseksamen.
- 3) Uddannelsen til højere handelseksamen.
- 4) Uddannelsen til højere teknisk eksamen.
- 5) Grundforløbene i erhvervsuddannelserne.
- 6) Grunduddannelsen til landmand.
- 7) De grundlæggende social- og sundhedsuddannelser.

§ 14. En institution, der er godkendt til at udbyde uddannelsen til studentereksamen eller uddannelsen til højere forberedelseseksamen, skal forpligtende samarbejde med andre institutioner, der er godkendt til at udbyde uddannelsen til studentereksamen eller uddannelsen til højere forberedelseseksamen, om at sikre et tilstrækkeligt og varieret tilbud af studieretninger og valgfag, herunder mere specialiserede studieretninger, til de unge i overensstemmelse med bestemmelserne herom i gymnasieloven og hf-loven. Et forpligtende samarbejde skal omfatte alle institutioner, der er godkendt til at udbyde uddannelsen til studentereksamen eller uddannelsen til højere forberedelseseksamen inden for et geografisk område, der i forhold til uddannelsesstederne ligger i en passende geografisk afstand fra de unge uddannelsessøgendes bopæl.

Stk. 2. Et forpligtende samarbejde omfatter koordineringen af institutionernes kapacitet, udbud af studieretninger, valgfag og elev- og kursorfordeling, jf. § 12, og omfatter i øvrigt samarbejde med regionsrådet og med andre institutioner om koordinering efter § 10, stk. 1.

Stk. 3. Regionsrådet godkender efter indstilling fra institutionerne de forpligtende samarbejder efter stk. 1 og 2. Hvis regionsrådet finder det

nødvendigt af hensyn til opfyldelsen af institutionernes forpligtelser efter stk. 1 og 2, kan rådet påbyde bestemte institutioner at indgå i et forpligtende samarbejde med hinanden.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om de forpligtende samarbejder efter stk. 1 og 2 og om regionsrådets udøvelse af dets beføjelser efter stk. 3.

Stk. 5. Finansieringen af de forpligtende samarbejder påhviler de deltagende institutioner.

§ 15. Voksenuddannelsescentrene samarbejder med andre voksenuddannelsescentre, institutioner godkendt efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre uddannelsesinstitutioner i et lokalt fællesskab. Samarbejdet har til formål at sikre, at institutionerne udnytter deres ressourcer bedst muligt, og at de informerer og vejleder samordnet om deres samlede uddannelsesudbud. Samarbejdet kan angå udbuddet af uddannelser.

Stk. 2. Som led i samarbejdet danner institutionerne et lokalt fælles samarbejdsforum, som mødes mindst en gang hvert kvartal og mindst to gange om året med regionsrådet, jf. § 10, stk. 2.

Kapitel 4

Institutionernes ledelse

§ 16. Institutionen ledes af en bestyrelse.

Stk. 2. Bestyrelsen består af 6-10 medlemmer, jf. dog stk. 8. Flertallet af medlemmer skal være udefra kommende, primært fra den enkelte institutions lokalområde. Bestyrelsernes funktionsperiode er på 4 år og følger normalt valgperioden for kommuner.

Stk. 3. Bestyrelsens medlemmer skal tilsammen have kompetencer, der bidrager til at fremme institutionens aktuelle og fremadrettede virke. Et medlem udpeges af kommunalbestyrelserne i regionen i forening. De øvrige udefra kommende medlemmer udpeges i deres personlige egenskab og skal tilsammen have erfaring med uddannelsesudvikling, kvalitetssikring, ledelse, organisation og økonomi, herunder vurdering af budgetter og regnskaber. I bestyrelserne for institutioner for uddannelsen til studentereksamen og institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen skal der være udefra kommende medlemmer, der har erfaring fra erhvervsliv, grundskolesektor og den videregående uddannelsessektor. I bestyrelsen for et voksenuddannelsescenter skal der tillige være et

udefra kommende medlem, der har erfaring fra erhvervsskolesektoren.

Stk. 4. To medlemmer til bestyrelsen udpeges af og blandt institutionens medarbejdere, af hvilke det ene har stemmeret. Institutionens elevråd eller kursistråd udpeger to medlemmer til bestyrelsen, af hvilke det ene har stemmeret. Eleven eller kursisten, der har stemmeret, skal være myndig. Medarbejderudpegede bestyrelsesmedlemmer er beskyttet mod afskedigelse og anden forringelse af forholdene på samme måde som tillidsrepræsentanter inden for vedkommende eller tilsvarende område.

Stk. 5. Bestyrelsen vælger en formand blandt de udefra kommende medlemmer.

Stk. 6. Der kan ydes vederlag til medlemmerne af bestyrelsen, herunder til medlemmer uden stemmeret, efter regler, der fastsættes af undervisningsministeren efter forhandling med finansministeren.

Stk. 7. Institutionens leder er bestyrelsens sekretær og deltager i bestyrelsens møder uden stemmeret.

Stk. 8. Undervisningsministeren kan i særlige tilfælde tillade, at bestyrelsen består af flere end 10 medlemmer. Ved institutionssammenlægninger i hvilke en institution for erhvervsrettet uddannelse indgår, og som godkendes efter denne lov, består bestyrelsen i den fortsættende institution af 6-12 medlemmer. I en overgangsperiode på 4-8 år kan undervisningsministeren tillade, at den fortsættende institution kan have flere end 12 medlemmer.

§ 17. Følgende personer kan ikke være medlemmer af bestyrelsen:

- 1) Personer, der udlejer ejendomme m.m. til institutionen.
- 2) Medlemmer af bestyrelsen i fonde, selskaber, foreninger eller andre virksomheder, der udlejer ejendomme m.m. til institutionen, eller som kontrollerer udlejer af ejendomme m.m. til institutionen.
- 3) Advokater, revisorer eller lignende rådgivere for personer, der udlejer ejendomme m.m. til institutionen, eller for fonde, selskaber, foreninger eller andre virksomheder, der udlejer ejendomme til institutionen.
- 4) Ansatte i ledende stillinger hos personer, der udlejer ejendomme m.m. til institutionen, eller i fonde, selskaber, foreninger eller andre virksomheder, der udlejer ejendomme m.m. til institutionen.

Stk. 2. Er lejeforholdet af uvæsentligt omfang, finder stk. 1, nr. 1-4, ikke anvendelse. Undervisningsministeren fastsætter regler herom.

Bestyrelsens opgaver

§ 18. Bestyrelsen har den overordnede ledelse af institutionen. Bestyrelsen fastsætter en forretningsorden for sit virke.

§ 19. Bestyrelsen ansætter og afskediger ledere og godkender efter indstilling fra lederen ansættelse og afskedigelse af institutionens øvrige personale.

Stk. 2. Bestyrelsen kan fastsætte retningslinier for lederens virksomhed og kan bemyndige lederen til i et nærmere bestemt omfang at udøve beføjelser, der er tillagt bestyrelsen.

Stk. 3. Beslutning om suspension af medarbejdere, der er ansat på tjenestemandsvilkår, iværksættelse af tjenstlig undersøgelse, udpegning af forhørsleder, ikendelse af disciplinærstraf og anlæggelse af injuriersøgsmål træffes af institutionens bestyrelse.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan pålægge en institutions bestyrelse at oprette og besætte en uddannelsesstilling.

Bestyrelsens ansvar

§ 20. Bestyrelsen er over for undervisningsministeren ansvarlig for institutionens drift, herunder for forvaltningen af de statslige tilskud.

Stk. 2. Hvis bestyrelsen ikke efterkommer påbud fra undervisningsministeren om berigtigelse af nærmere angivne forhold, kan ministeren beslutte,

- 1) at bestyrelsens opgaver eller dele heraf i en periode varetages af personer, der udpeges af ministeren, eller
- 2) at bestyrelsen træder tilbage, således at en ny bestyrelse skal udpeges efter reglerne i institutionens vedtægt.

Stk. 3. Hvis bestyrelsen ved sine dispositioner bringer institutionens videreførelse i fare, kan undervisningsministeren beslutte, at bestyrelsen skal træde tilbage og kan i forbindelse hermed indsætte et midlertidigt styre, indtil der er udpeget en ny bestyrelse efter reglerne i institutionens vedtægt.

§ 21. Bestyrelsen skal forvalte institutionens midler, så de bliver til størst mulig gavn for institutionens formål.

Stk. 2. Institutionen er forpligtet til at vedligeholde de bygninger, den ejer, på et forsvarligt niveau i overensstemmelse med en af bestyrelsen godkendt flerårig plan og til at sikre en forsvarlig standard af udstyr m.v. til de tilskudsberettigede aktiviteter. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om institutionernes byggevirksomhed.

Stk. 3. Midler, der ikke er nødvendige for institutionens daglige drift, skal under hensyntagen til sikkerheden anbringes på en eller flere af følgende måder:

- 1) Som indestående i pengeinstitutter hjemmehørende i Danmark eller i et andet land inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS).
- 2) I fondsaktiver udstedt af danske realkreditinstitutter, Kreditforeningen af Kommuner og Regioner i Danmark eller andre danske finansieringsinstitutter under offentligt tilsyn.
- 3) I fondsaktiver eller gældsbreve, for hvilke den danske stat eller en dansk kommune står som udsteder eller garant.
- 4) I værdipapirer fra et EU/EØS-medlemsland, bortset fra aktier og investeringsbeviser, som efter deres art og sikkerhed kan sidestilles med de aktiver, der er nævnt i nr. 2 og 3.

Stk. 4. Institutionen kan uanset bestemmelsen i stk. 3, nr. 4, under størst mulig hensyntagen til sikkerheden i fornødent omfang anbringe likvide midler i andelsbeviser med begrænset hæftelse eller i aktier i det pengeinstitut, som institutionen bruger som sin sædvanlige bankforbindelse, og i andelsbeviser med begrænset hæftelse i forsyningsvirksomheder m.m., hvis institutionen derved opnår økonomiske fordele. Andelene og aktierne skal afhændes, hvis institutionen skifter pengeinstitut eller ikke længere opnår den økonomiske fordel.

§ 22. Aftaler, herunder husleje- og ejendomsaftaler, skal indgås på vilkår, der ikke er ringere for institutionen end sædvanlige markedsvilkår, og skal søges ændret, hvis udviklingen i markedsvilkårene tilsiger det.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om huslejeaftaler, herunder i særlige tilfælde bestemme, at huslejeaftaler skal indgås på andre vilkår end dem, der er nævnt i stk. 1.

Søgsmålskompetence

§ 23. Beslutning om at anlægge retssag mod bestyrelsesmedlemmer, ledere, revisorer eller andre i anledning af tab påført institutionen kan træffes af bestyrelsen eller af undervisningsministeren.

Institutionens leder

§ 24. Institutionens leder har den daglige ledelse af institutionen og er ansvarlig for institutionens virksomhed over for institutionens bestyrelse.

Stk. 2. Institutionens leder påser,

- 1) at uddannelserne gennemføres i overensstemmelse med gældende regler,
- 2) at de undervisningsmæssige forhold er forsvarlige,
- 3) at det af bestyrelsen godkendte budget overholdes, og
- 4) at institutionens virksomhed i øvrigt er i overensstemmelse med bestyrelsens beslutninger og retningslinjer.

§ 25. Lederen af en institution, der udbyder uddannelsen til studentereksamen eller uddannelsen til højere forberedelseseksamen, skal have undervisningskompetence i et eller flere fag inden for den pågældende uddannelses fagække, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Hvis en leder ikke har den i stk. 1 nævnte undervisningskompetence, skal undervisningen til studentereksamen og til højere forberedelseseksamen organiseres i en afdeling under ledelse af en afdelingsleder, der har den i stk. 1 nævnte undervisningskompetence, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Ledere af voksenuddannelsescentre, der udbyder uddannelsen til højere forberedelseseksamen tilrettelagt som et 2-årigt forløb, uddannelsen til studentereksamen tilrettelagt som studenterkursus samt studieforberedende enkeltfagsundervisning til højere forberedelseseksamen (hf) og til studentereksamen (stx), og som er ansat før den 1. august 2004, er ikke omfattet af kravene i stk. 1 og stk. 2 om undervisningskompetence.

Pædagogisk råd

§ 26. Institutionen nedsætter et pædagogisk råd, der omfatter institutionens leder, afdelingsledere og alle institutionens lærere.

Stk. 2. Det pædagogiske råd er rådgivende for institutionens leder.

Stk. 3. Det pædagogiske råd fastsætter selv sin forretningsorden og vælger sin formand.

Stk. 4. Undervisningsministeren fastsætter regler om pædagogiske råd.

Elevråd og kursistråd

§ 27. Ved hver institution for uddannelsen til studentereksamen har eleverne ret til at danne et elevråd, og på institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen og uddannelsen til almen voksenuddannelse har kursisterne ret til at danne et kursistråd. Elevrådet eller kursistrådet udpeger repræsentanter for eleverne eller kursisterne til udvalg m.v., som institutionen har nedsat til at behandle spørgsmål af betydning for elever/kursister i almindelighed. Dette gælder dog ikke udvalg m.v., hvor elevs og kursisters deltagelse ville stride mod anden lovgivning. Undervisningsministeren fastsætter regler om valg til elevråd og kursistråd, om rådernes virksomhed og om bestyrelsens forpligtelse over for dem.

Stk. 2. På institutioner, der udbyder flere uddannelser, nedsættes ét elev- eller kursistråd.

Uddannelsesudvalg ved voksenuddannelsescentre

§ 28. Ved hvert voksenuddannelsescenter nedsætter bestyrelsen et uddannelsesudvalg, der rådgiver centeret i uddannelsesspørgsmål. Dette gælder også for institutioner, der er dannet ved sammenlægninger, i hvilke der indgår et eller flere voksenuddannelsescentre, uden at institutionen er godkendt efter denne lov. Udvalget sammensættes af repræsentanter for arbejdsgivere og arbejdstagere, der repræsenteres ligeligt i udvalget, samt af repræsentanter for driftsoverenskomstparter, der har mindst to pladser i uddannelsesudvalget. Udvalget kan i øvrigt have medlemmer udpeget af institutionen. Medlemmerne skal have tilknytning til det geografiske område, som udbuddet af uddannelserne dækker. Undervisningsministeren fastsætter regler om udpegning af medlemmer til uddannelsesudvalget.

Kapitel 5

Tilskud til institutionerne m.v.

§ 29. En institution, der er omfattet af loven, skal i sit virke som selvejende institution være

uafhængig, og institutionens midler må alene komme institutionens formål til gode.

§ 30. Undervisningsministeren yder tilskud til fællesudgifter i form af et eller flere grundtilskud, der fastsættes på de årlige finanslove, og taxametertilskud, der ydes ud fra den enkelte institutions antal årselever og en takst pr. årselev, der fastsættes på de årlige finanslove.

Stk. 2. Undervisningsministeren yder taxametertilskud til dækning af de direkte undervisningsudgifter fraregnet indtægter ved deltagerbetaling. Tilskuddet ydes ud fra den enkelte institutions antal årselever og en takst pr. årselev for hver af de uddannelser og hver type af undervisning, hvortil tilskud ydes efter denne bestemmelse. Taksten pr. årselev fastsættes på de årlige finanslove for grupper af uddannelser eller uddannelsesforløb.

Stk. 3. Undervisningsministeren yder taxametertilskud til dækning af institutionernes lokaleforsyningsudgifter på grundlag af den enkelte institutions antal årselever og en takst pr. årselev. Taksten pr. årselev fastsættes på de årlige finanslove for grupper af uddannelser og uddannelsesforløb.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan bestemme, at tilskud til forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne til dækning af undervisningsudgifter, fællesudgifter og bygningsudgifter kan ydes som en samlet takst pr. årselev for henholdsvis forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan yde lån og tilskud til institutioner, der efter ministerens skøn er kommet i en særlig vanskelig økonomisk situation. Lånet eller tilskuddet er betinget af, at institutionen følger ministerens krav til omlægning af institutionens virksomhed med henblik på genopretning af institutionens økonomi.

Stk. 6. Undervisningsministeren kan yde tilskud og lån i forbindelse med sammenlægning eller spaltning af institutioner og i forbindelse med en institutions overtagelse af elever efter § 9, stk. 2.

Stk. 7. Der kan på de årlige finanslove fastlægges særlige tilskud, herunder til færdiggørelse af uddannelser.

Stk. 8. Undervisningsministeren fastsætter regler om tilskud efter stk. 1-7, herunder om aktivitetsindberetninger og udbetaling af tilskud,

opgørelse af årselever efter stk. 1-5, samt om tilbagebetaling og kontrol af udbetalte tilskud.

Stk. 9. Undervisningsministeren yder tilskud til dækning af nettoudgifterne ved uddannelse af pædagogikumkandidater inden for en af ministeren fastsat ramme. Tilskuddet ydes pr. gennemført forløb pr. år. Taksterne fastsættes på de årlige finanslove for de enkelte pædagogikumuddannelser.

Stk. 10. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om ydelse af tilskud til de i § 1, stk. 1, nævnte institutioner og kan herunder i en overgangsperiode fravige bestemmelserne i dette kapitel.

§ 31. Undervisningsministeren kan yde tilskud til udviklings- og forsøgsvirksomhed eller til andre særlige formål samt til iværksættelse af nye uddannelser ved institutionerne.

§ 32. Kommuner kan yde tilskud til institutionerne, jf. § 1, stk. 1, til anlægsudgifter ved etablering eller senere udbygning. Kommuner kan ikke yde tilskud til institutionernes driftsudgifter eller lån til driftsudgifter og anlægsudgifter.

§ 33. Undervisningsministeren kan yde tilskud til en institution, der i henhold til § 45, stk. 2, i gymnasieloven eller § 40, stk. 2, i hf-loven udbyder undervisning, der sigter mod en tilsvarende international eksamen, som er adgangsgivende til videregående uddannelser i Danmark. Undervisningsministeren kan fastsætte regler herom, herunder om at der kan opkræves deltagerbetaling for deltagelse i en sådan gymnasial uddannelse.

§ 34. Undervisningsministeren yder tilskud til de i § 4, stk. 1, nævnte kostafdelinger og fastsætter regler herom.

§ 35. Tilskud kan udbetales forskudvist.

§ 36. Undervisningsministeren kompenserer kvartalsvis de statslige selvejende institutioners udgifter til betaling af afgifter i henhold til momsloven, som efter momsloven ikke kan fradrages ved en virksomheds opgørelse af afgifts-tilsvaret (ikke-fradragsberettiget købsmoms), og som institutionerne afholder ved køb af varer og tjenesteydelser, til hvilke der ydes tilskud m.v. efter § 30. Undervisningsministeren fastsætter regler om momskompensationsordningen.

§ 37. Inden for deres formål disponerer institutionerne frit over de samlede statslige tilskud efter §§ 30, 31, 33 og 34, og over øvrige indtægter. Det er en betingelse, at institutionerne opfylder de bestemmelser, der gælder for de enkelte uddannelser og formål, og gennemfører den uddannelsesaktivitet, kostafdelingsaktivitet eller anden aktivitet, som tilskuddene er betinget af. Institutionerne kan opspare tilskud til anvendelse i følgende finansår til institutions- og undervisningsformål.

Stk. 2. Tilskud, der efter § 31 er ydet under forudsætning af, at uforbrugte midler tilbagebetales, er ikke omfattet af stk. 1.

§ 38. Undervisningsministeren kan ved ydelse af tilskud til institutionerne stille vilkår, der fremmer formålet i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (sociale klausuler). Undervisningsministeren kan fastsætte regler herom.

§ 39. Undervisningsministeren kan efter forhandling med finansministeren fastsætte regler om tilskud til de statslige selvejende institutioners virksomhed efter § 30, stk. 1-7, om institutionernes budget- og bevillingsmæssige forhold og om udbetaling af tilskud til institutionerne. Institutionerne er omfattet af statens selvforsikringsordning.

§ 40. Institutionen skal følge de af finansministeren fastsatte eller afslatte bestemmelser om løn- og ansættelsesvilkår, herunder om pensionsforhold, for det personale, der er ansat ved institutionen.

§ 41. Undervisningsministeren kan fastlægge minimums- og maksimumsrammer for den tilskudsudløsende tilgang til uddannelserne.

Regnskab og revision

§ 42. Institutionernes regnskabsår er finansåret. Ved regnskabsårets afslutning udarbejdes et årsregnskab omfattende resultatopgørelse, balance og anlægsoversigt. Regnskabet skal underskrives af bestyrelsen og institutionens leder. I forbindelse med indsendelse af årsregnskab til Undervisningsministeriet skal bestyrelsesmedlemmerne afgive en erklæring på tro og love om, at de opfylder betingelserne for at være medlemmer af bestyrelsen, jf. § 17, stk. 1.

Stk. 2. Institutionernes regnskaber revideres af rigsrevisor i henhold til § 2, stk. 1, i lov om revisionen af statens regnskaber m.m. Endvidere ud-

peger bestyrelsen for institutionen en intern revisor, som skal være statsautoriseret eller registreret revisor, til at udføre revision i henhold til regler, der fastsættes af undervisningsministeren efter forhandling med rigsrevisor.

Stk. 3. Undervisningsministeren og rigsrevisor kan i henhold til § 9 i lov om revisionen af statens regnskaber m.m. aftale, at revisionsopgaver varetages i et nærmere fastlagt samarbejde mellem rigsrevisor og den i stk. 2 nævnte interne revisor. Rigsrevisor kan pålægge bestyrelsen at udpege en anden intern revisor til at udføre denne revisionsopgave, hvis den interne revisor ikke på tilfredsstillende måde opfylder kravene i de i henhold til stk. 2, 2. pkt., udstedte regler om intern revision eller i øvrigt ikke opfylder pligterne som intern revisor.

Stk. 4. Regnskaberne opstilles efter regler, der fastsættes af undervisningsministeren. Institutionens regnskabsføring skal være i overensstemmelse med regler fastsat af undervisningsministeren.

§ 43. Bestyrelsen påser, at revisor opfylder bestemmelserne om uafhængighed i § 11 i lov om statsautoriserede og registrerede revisorer. Bestyrelsen må endvidere ikke antage en revisor, der samtidig er revisor for udlejer af de ejendomme m.m., som institutionen anvender, eller for fonde, selskaber, foreninger eller andre virksomheder, der kontrollerer udlejer, medmindre lejeforholdet er af uvæsentligt omfang. Undervisningsministeren fastsætter regler om, hvornår lejeforholdet er af uvæsentligt omfang.

Stk. 2. Opfylder revisor ikke på tilfredsstillende måde kravene til revision i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, eller tilsidesætter revisor i øvrigt sine pligter som revisor, kan undervisningsministeren pålægge bestyrelsen inden for en nærmere angiven frist at udpege en anden revisor.

Kapitel 6

Tilskud til elever og kursister samt deltagerbetaling

Tilskud til specialpædagogisk bistand

§ 44. Undervisningsministeren kan yde særlige tilskud til institutionernes udgifter til elever og kursister, der efter gymnasiloven, hf-loven, lov om erhvervsuddannelser, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om

landbrugsuddannelser, og lov om uddannelserne til højere handelseksamen (hhx) og højere teknisk eksamen (htx) skal have tilbud om specialpædagogisk bistand.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om administration af de særlige tilskud til de i stk. 1 nævnte udgifter, herunder om ansøgning, indhentede sagkyndige udtalelser, frister, tildeling, udbetaling, udbetaling af forskud til og tilbagebetaling fra institutionerne samt refusion af udgifter, som institutionerne har afholdt i overensstemmelse med tildelingen. Undervisningsministeren kan bestemme, at tilskud administreres af Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte, samt at de enkelte institutioner skal indsende nødvendige oplysninger til styrelsen i forbindelse med tildeling og kontrol af tilskud, herunder at oplysningerne skal gives i elektronisk form.

Tilskud til undervisning i udlandet

§ 45. Undervisningsministeren kan til gymnasieelever med bopæl i Danmark, der har gennemført 1. år af uddannelsen til studentereksamen ved en dansk uddannelsesinstitution, give tilskud til dækning af betaling for undervisning i udlandet, der sigter mod en tilsvarende international eksamen, som er adgangsgivende til videregående uddannelser i Danmark. Tilskuddet udgør det gennemsnitlige tilskud pr. årselev til private gymnasieskoler, dog højst den faktiske betaling for undervisningen, jf. § 8, stk. 3, og § 30 i lov om private gymnasieskoler, studenterkurser og kurser til højere forberedelseksamen (hf-kurser). Undervisningsministeren kan bestemme, at tilskud administreres af en styrelse under ministeriet, og at klager over styrelsens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Indehavere af forældremyndigheden over eleven eller eleven, hvis den pågældende ikke er undergivet forældremyndighed, skal umiddelbart før ansøgningstidspunktet have haft fast ophold i Danmark i en sammenhængende periode på 2 år. Tilskud kan ikke gives, hvis forældremyndighedens indehavere er udsendt i udenrigstjenesten eller ansat ved De Europæiske Fællesskaber.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om administrationen af de i stk. 1 nævnte tilskud og om betingelser for, at elever kan modtage tilskud, herunder om ansøgning, frister for

ansøgning, tilskudsperiode, studieaktivitet, tilskuddets størrelse, udbetaling og tilbagebetaling.

Deltagerbetaling m.v.

§ 46. Undervisningen på selvejende institutioner inden for den offentlige forvaltning, der udbyder uddannelsen til studentereksamen, herunder 2-årigt studenterkursus, og den 2-årige uddannelse til højere forberedelseseksamen, er vederlagsfri, jf. dog stk. 8.

Stk. 2. Elever og kursister, der har tilmeldt sig en særlig ordning efter § 17, stk. 1, i gymnasie-loven og § 13 i hf-loven, kan afkræves betaling for egen rejse, eget ophold og egen forplejning i forbindelse med dette udlandsophold. Der kan ikke kræves betaling af eleverne for udgifter, der vedrører undervisningen eller lærernes deltagelse. Hjælp til afholdelse af omkostninger, der er forbundet med undervisningen i udlandet, skal komme samtlige deltagere til gode, medmindre der er tale om rabatter, legater eller lignende, der efter givers bestemmelse er ydet til bestemte deltagere. Undervisningsministeren kan fastsætte maksimum for det beløb, en elev kan afkræves for et udlandsophold.

Stk. 3. Elever og kursister kan afkræves betaling for deltagelse i ekskursioner m.v., jf. § 16 i gymnasie-loven og § 12 i hf-loven, der indgår som en del af undervisningen. Der kan dog ikke kræves betaling for udgifter, der vedrører undervisningen eller lærernes deltagelse. Rabat ydet i form af frirejser eller lignende skal komme samtlige deltagere til gode.

Stk. 4. Ekskursioner m.v. med en deltagerbetaling, der alene vedrører forplejning og højst udgør 50 kr. (1998-niveau) pr. påbegyndt døgn pr. deltager, er omfattet af undervisningsministerens regler om mødepligt. En elev eller kursist kan ikke udelukkes fra deltagelse heri på grund af manglende erlæggelse af deltagerbetaling.

Stk. 5. Deltagelse i ekskursioner m.v. med en deltagerbetaling, der vedrører andet end forplejning eller udgør mere end 50 kr. (1998-niveau) pr. påbegyndt døgn pr. deltager, er frivillig for den enkelte elev/kursist, og skolen skal tilbyde alternativ undervisning til elever/kursister, der ikke deltager.

Stk. 6. Det i stk. 4 og 5 nævnte beløb reguleres hvert år med virkning fra den 1. august med satsreguleringsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det

fremkomne beløb afrundes til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 10. Reguleringen sker på grundlag af den på reguleringstidspunktet gældende grænse for afrunding. Når reguleringen efter afrunding giver anledning til en forhøjelse eller nedsættelse af beløbet, bekendtgøres dette af undervisningsministeren.

Stk. 7. De undervisningsmidler, der er nødvendige for undervisningen, skal af institutionen stilles til rådighed for eleverne og kursisterne uden betaling, jf. dog stk. 8.

Stk. 8. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at elever og kursister i begrænset omfang selv anskaffer undervisningsmidler. Betaling for fotokopier til undervisningsbrug kan fastsættes som en gennemsnitsbetaling for institutionens elever og kursister eller for grupper af elever og kursister på institutionen.

§ 47. Kursisterne ved enkeltfagsundervisning til højere forberedelseseksamen og studentereksamen skal for alle fag betale for at deltage i undervisning og prøver, og selvstuderende skal betale for at gå til prøve. Deltagerbetalingens størrelse er den pr. 31. december 2006 fastsatte, der er gældende, indtil institutionerne overgår til taxameterfinansiering. Undervisningsministeren fastsætter regler om deltagerbetalingen.

Stk. 2. Til kursister, som får udstedt bevis for en samlet enkeltfagseksamen, tilbagebetales deltagerbetalingen, jf. stk. 1, med fradrag af tilskud til deltagerbetaling, der er ydet i henhold til lov om statens uddannelsesstøtte eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU).

Stk. 3. Til hf-enkeltfagskursister, som får udstedt bevis for bestået prøve i hvert fag i en fagpakke, der er adgangsgivende til mellemlange videregående uddannelser, tilbagebetales deltagerbetalingen, jf. stk. 1, for de fag, der indgår i fagpakken, med fradrag af tilskud til deltagerbetaling, der er ydet i henhold til lov om statens uddannelsesstøtte eller lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU).

Stk. 4. Undervisningsministeren fastsætter regler om tilbagebetaling af deltagerbetalingen, herunder om krav til dokumentation som betingelse for tilbagebetalingen, og om tilbagebetaling til enkeltfagskursister, der får udstedt bevis for bestået prøve i hvert fag i en fagpakke.

Stk. 5. Indbetaling af deltagerbetaling for det pågældende fag, jf. stk. 1, er en betingelse for at kunne deltage i undervisning og prøver.

§ 48. Kursisterne på almen voksenuddannelse skal efter regler fastsat af undervisningsministeren for alle fag betale for at deltage i undervisning og prøver, og selvstuderende skal betale for at gå til prøve. For fagene dansk, matematik og engelsk samt dansk som andetsprog udgør deltagerbetalingen 100 kr. pr. fag. For de øvrige fag er deltagerbetalingen den pr. 31. december 2006 for det enkelte voksenuddannelsescenter fastsatte, der er gældende, indtil institutionerne overgår til taxameterfinansiering.

Stk. 2. Det i stk. 1, 2. pkt., nævnte beløb reguleres hvert år med virkning fra den 1. august med satsreguleringsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent, jf. dog stk. 3. Det fremkomne beløb afrundes til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 10. Reguleringen sker på grundlag af det på reguleringstidspunktet gældende beløb før afrunding. Når reguleringen efter afrunding giver anledning til en forhøjelse eller nedsættelse af beløbet, bekendtgøres dette af undervisningsministeren.

Stk. 3. Det i stk. 1, 2. pkt. nævnte beløb reguleres ikke i 2006.

Stk. 4. Indbetaling af deltagerbetaling for det pågældende fag, jf. stk. 1, er en betingelse for at kunne deltage i undervisning og prøver.

§ 49. Bestemmelserne i § 46, stk. 7 og 8, gælder tilsvarende for kursister på almen voksenuddannelse.

Kapitel 7

Tilsyn

§ 50. Undervisningsministeren fører tilsyn med institutionerne.

Stk. 2. Finder undervisningsministeren, at en institutions virksomhed ikke er i overensstemmelse med denne lov, de regler eller aftaler, der er fastsat eller indgået i henhold til loven, kan ministeren udstede påbud til institutionen om at ændre den pågældende virksomhed.

§ 51. Hvis det af revisionsprotokollen for en institution fremgår, at der er sket lovovertredelser, eller der konstateres forhold, der strider mod god forvaltningsskik i forbindelse med forvaltningen af institutionens midler, skal undervisningsministeren snarest iværksætte foranstaltninger til genoprettelse af en lovlig og forsvarlig forvaltning. Det samme gælder, hvis ministeren

på anden måde bliver gjort bekendt med de nævnte forhold.

§ 52. Undervisningsministeren kan over for institutioner, der ikke følger bestemmelserne i denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, regler eller aftaler om løn- og ansættelsesvilkår, jf. § 40, indsatsaftaler, jf. § 53, eller ministerens påbud, jf. § 50, stk. 2, tilbageholde tilskud, lade tilskud bortfalde helt eller delvis eller kræve tilskud tilbagebetalt helt eller delvis. Det samme gælder for institutioner, der ikke følger bestemmelserne i gymnasieloven, hf-loven eller lov om almen voksenuddannelse samt regler fastsat i medfør af disse love eller undervisningsministerens pålæg efter § 36, stk. 2, i gymnasieloven og § 32, stk. 2, i hf-loven. Undervisningsministeren kan tilbageholde tilskud eller lade tilskud bortfalde for institutioner, som er begæret erklæret konkurs eller standser deres betalinger, eller når der i øvrigt er fare for, at en skoles virksomhed må indstilles. Undervisningsministeren kan desuden kræve tilskud tilbagebetalt, hvis grundlaget for tilskudsberegningen eller tilskudsberegningen i øvrigt har været fejlagtig.

Stk. 2. For meget udbetalt tilskud kan modregnes i kommende tilskudsudbetalinger.

§ 53. Undervisningsministeren kan pålægge bestyrelsen for en institution at indgå en indsatsaftale med ministeren, hvis det konstateres, at kvaliteten af en institutions undervisning eller uddannelse er utilstrækkelig.

Stk. 2. I indsatsaftalen fastsættes blandt andet mål for kvaliteten af undervisningen eller uddannelsen og de foranstaltninger, der er nødvendige for at rette op på den utilstrækkelige kvalitet.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan i særlige tilfælde yde tilskud til afhjælpning af utilstrækkelig kvalitet i undervisning eller uddannelser i forbindelse med indgåelse af en indsatsaftale.

Oplysninger til ministeren

§ 54. Undervisningsministeren kan indhente alle oplysninger fra institutionerne om uddannelserne, elever, kursister, personalet, udstyret, huslejeaftaler, aftaler om ejendoms køb og andre aftaler, institutionernes drift i øvrigt og om bestyrelsens medlemmer, jf. § 17, til brug for fastlæggelse af tilskud, gennemgang af årsregnskaber, gennemførelse af tilsyn og udarbejdelse af statistik. Ministeren kan bestemme, at sådanne oplysninger skal leveres i elektronisk form, her-

under i hvilket format leveringen skal ske, samt fastsætte krav til kontrol og sikkerhedsforanstaltninger. Undervisningsministeren kan fastsætte regler herom.

Stk. 2. Undervisningsministeren kan bestemme, at institutionerne eller grupper af institutioner skal anvende fælles administrative systemer sammen med andre institutioner. Ministeren kan fastsætte regler herom.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan ved institutionernes anvendelse af forskellige administrative systemer fastsætte krav hertil.

Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om elektronisk kommunikation mellem institutionerne og Undervisningsministeriet og mellem institutionerne og andre offentlige myndigheder og uddannelsesinstitutioner omfattet af Undervisningsministeriets lovgivning, herunder om anvendelse af digital signatur. Undervisningsministeren kan endvidere fastsætte regler om elektronisk kommunikation mellem institutionerne og brugerne af disse institutioner, herunder om anvendelse af digital signatur.

§ 55. Institutionerne skal sikre, at informationer om institutionerne på en lettilgængelig måde er oplyst på institutionernes hjemmesider på internettet. Undervisningsministeren kan fastsætte regler herom.

Klager

§ 56. Efter regler fastsat af undervisningsministeren, kan klager over en institutions afgørelser indbringes for ministeren.

Stk. 2. Klage over et voksenuddannelsescenters prøver og bedømmelse af prøver kan indbringes for undervisningsministeren.

Stk. 3. Undervisningsministeren fastsætter regler om klage efter stk. 2, herunder om klagefrist.

§ 57. Afgørelser, som Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte træffer om tildeling af tilskud til ekstraudgifter til elever og kursister med behov for specialpædagogisk bistand, jf. § 44, stk. 2, kan af eleverne og kursisterne inden 4 uger efter meddelelsen af afgørelsen indbringes for Ankenævnet for Uddannelsesstøtten. Ankenævnet træffer den endelige administrative afgørelse.

Stk. 2. Ved behandling af en klage over afgørelse i henhold til stk. 1, tiltrædes ankenævnet af

et særligt sagkyndigt medlem udpeget af De Samvirkende Invalideorganisationer.

Stk. 3. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om klageproceduren, jf. stk. 1.

Kapitel 8

Særlige institutioner

§ 58. Undervisningsministeren kan tillade, at Københavns Kommune driver gymnasieafdelingen på Sankt Annæ Gymnasium.

Stk. 2. Bestemmelserne i denne lov finder tilsvarende anvendelse for gymnasieafdelingen på Sankt Annæ Gymnasium, hvis gymnasieafdelingen drives af Københavns Kommune. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om driften af gymnasieafdelingen, herunder regler, som fraviger bestemmelserne i denne lov.

§ 59. Sorø Akademis Skole er en statsinstitution under Undervisningsministeriet.

Stk. 2. Til almindelig undervisning betaler bopælskommunen bidrag til staten for hver elev, der er optaget i grundskolen på Sorø Akademis Skole efter bestemmelserne i lov om friskoler og private grundskoler. Til undervisning m.v. af elever med behov for specialundervisning eller anden specialpædagogisk bistand i Sorø Akademis 10. klassetrin betaler elevens bopælskommune bidrag til staten svarende til de faktiske ekstraudgifter til lærertimer, praktisk medhjælp, hjælpemidler og befordring.

Stk. 3. En elev anses for hjemmehørende i den kommune, hvor eleven er tilmeldt folkeregistret den 5. september året før bidragsopkrævningen (bopælskommunen).

Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om fremgangsmåden ved opkrævningen af bidrag.

Stk. 5. Kommunernes bidrag til staten kan modregnes i statstilskuddet til kommunerne.

§ 60. Undervisningsministeren kan godkende, at gymnasie- og hf-delen af Høng Gymnasium, HF-kursus og Efterskole kan overgå til at blive en selvejende institution inden for den offentlige forvaltning efter denne lov, jf. § 1, stk. 1 og 3. Ministeren bestemmer vilkårene herfor, herunder at lovens bestemmelser i en overgangsperiode på indtil 6 år kan fraviges i fornødent omfang. Ministeren kan yde tilskud til erhvervelse og opretholdelse af lokaler, bygninger og arealer ud fra antal årselever og en takst pr. årselev, fastsat på de årlige finanslove.

Kapitel 9

Forskellige bestemmelser

§ 61. Undervisningsministeren kan efter indstilling fra bestyrelsen for en selvejende institution inden for den offentlige forvaltning på Bornholm fravige loven med henblik på at skabe særlig mulighed for samarbejde og sammenlægning af institutioner for videregående uddannelser og for ungdoms- og voksenuddannelser på Bornholm.

§ 62. Undervisningsministeren kan bemyndige Universitets- og Bygningsstyrelsen til at varetage administrationen af de bygninger, huslejekontrakter og leasingkontrakter, som Undervisningsministeriet den 1. januar 2007 overtager fra amtskommunerne, Københavns- og Frederiksberg Kommuner og Bornholms Regionskommune, jf. § 12 i lov nr. 590 af 24. juni 2005.

Kapitel 10

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v.

§ 63. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 62 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen af loven i Lovtidende med henblik på at forberede bygningsovertagelsen.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 30 om taxametertilskud træder i kraft den 1. januar 2008, jf. dog stk. 4. For så vidt angår almen voksenuddannelse og enkeltfag, kan undervisningsministeren bestemme, at bestemmelserne i § 30 om taxametertilskud træder i kraft den 1. januar 2007.

Stk. 4. For så vidt angår forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, træder § 30 i kraft den 1. januar 2007.

Stk. 5. Bortset fra de i stk. 3 og 4 nævnte tilfælde ydes indtil den 1. januar 2008 rammetilskud til institutionerne, jf. § 1, stk. 1. Rammetilskuddet til den enkelte institution fastsættes med udgangspunkt i institutionens udgiftsniveau på det tidspunkt, hvor institutionen bliver en selvejende institution inden for den offentlige forvaltning.

Stk. 6. I en overgangsperiode på op til 4 år kan der etableres overgangsordninger, der udgør den forskel i institutionernes tilskud, som følger af overgangen til et tilskudssystem, der er landsdækkende, og som er udgiftsneutrale for staten. Udligningsbeløbene fastsættes endeligt ved ordningernes etablering.

Stk. 7. Følgende love og bestemmelser ophæves:

- 1) Lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005.
- 2) Lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 27. oktober 2005.

Stk. 8. Regler fastsat med hjemmel i de i stk. 7 nævnte love forbliver i kraft, indtil de afløses af regler fastsat med hjemmel i denne lov eller ophæves.

Stk. 9. Undervisningsministeren fastsætter regler om indholdet af åbningsbalancen for en amtskommunal institution, der ved lovens ikrafttræden udbyder uddannelsen til studentereksamen (stx), uddannelsen til højere forberedelseseksamen (hf) eller almen voksenuddannelse, herunder om indholdet af åbningsbalancen for en institution, som efter undervisningsministerens beslutning den 1. januar 2007 indtages i en institution for erhvervsrettet uddannelse, jf. § 14, stk. 4, i lov nr. 590 af 24. juni 2005.

§ 64. I lov nr. 590 af 24. juni 2005 om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love, foretages følgende ændringer:

1. I § 13, stk. 1, ændres »de i §§ 1, 3, 7 og 10 omhandlede love« til: »lov om institutioner for almen gymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v. eller lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse«.

2. I § 14, stk. 4, ændres »godkendelse efter henholdsvis § 6, stk. 1, i lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, § 15, stk. 1, i lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, § 2, stk. 1, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og § 12, stk. 1, i lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre« til: »at være omfattet af § 5, stk. 1, i lov om institutioner for almenlyngmasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v. Institutioner for grundlæggende social- og sundhedsuddannelser overgår til at være godkendt efter § 2, stk. 1, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse«.

F. t. l. om institutioner for almen-gymnasiale uddannelser m.v.

§ 65. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

Lovforslaget er en del af den samlede lovgivningsmæssige gennemførelse af kommunalreformen. Forslaget er således et led i udmøntningen af regeringens aftale fra juni 2004 med Dansk Folkeparti om en strukturreform og den efterfølgende aftalte udmøntningsplan fra september 2004.

Aftalen indebærer, at der gennemføres en kommunalreform, som grundlæggende ændrer rammerne for varetagelsen af de offentlige opgaver og den offentlige service i Danmark.

For at sikre bedre sammenhæng i ungdomsuddannelserne og sikre gode og tilgængelige uddannelses tilbud samles alle ungdomsuddannelser i staten. Dette giver bl.a. mulighed for ensartede styrings- og rammevilkår, som muliggør et mere vidtgående samarbejde mellem de enkelte institutionsformer, når faglige og lokale forhold taler til fordel herfor.

Målet er at sikre de unge et fleksibelt, sammenhængende og lokalt forankret udbud af ungdomsuddannelser og dermed et styrket grundlag for de unges uddannelsesvalg samt at minimere barrierer for samarbejdet mellem uddannelsesinstitutionerne.

Aftaleparterne ønsker også at understøtte bedre sammenhæng i uddannelses tilbuddene til voksne. Der skal derfor skabes ensartede rammevilkår for voksenuddannelsescentre (VUC'er) og institutioner for erhvervsrettet uddannelse, der i dag er hovedudbydere af henholdsvis grundlæggende almene voksenuddannelser og erhvervsrettet voksenuddannelse til og med erhvervs-gymnasialt niveau.

I folketingsåret 2004/05 blev der fremsat forslag til ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelses-

centre og forskellige andre love, L 106, fremsat den 24. februar 2005.

Lovforslaget blev vedtaget som lov nr. 590 af 24. juni 2005. Loven indeholder de overordnede rammer for de statslige selvejende institutioner og for de amtskommunale institutioners overgang til selvejestatus pr. 1. januar 2007.

Lov nr. 590 regulerer ikke endeligt styringen af de statslige selvejende institutioner, idet det i strukturaftalen er forudsat, at indretningen af selveje- og bestyrelsesmodellen først fastlægges, efter at der er foretaget en analyse af det eksisterende styringssystem for de selvejende institutioner under Undervisningsministeriet. Denne styringsanalyse er nu afsluttet.

Lovforslaget er derfor en nødvendig opfølgning på lov nr. 590 af 24. juni 2005 om udmøntning af kommunalreformen for så vidt angår det almene gymnasium, hf og voksenuddannelsescentre. Lovforslaget fastlægger med udgangspunkt i styringsanalysen rammerne for det statslige selveje, herunder finansieringen af institutionerne og bestyrelsernes sammensætning, opgaver og ansvar.

Med hensyn til sammenhængen mellem spørgsmålet om de overordnede rammer for tilskudssystemet for institutionerne og spørgsmålet om den konkrete indretning af tilskudssystemet, herunder om fastsættelsen af de enkelte tilskuds størrelse, henvises til aftalerne af 1. juni 2005 mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre vedrørende L 106 og L 107.

Styringsanalysen stiller forslag vedrørende taxametersystemet og grundtilskudsmodellen, der understøtter målsætningen om at sikre fagligt og økonomisk bæredygtige institutioner og et samlet udbud af uddannelser, der imødekommer landsdækkende, regionale og lokale behov herunder institutioner i udkantsområder. Udmøntning af forslagene forudsætter grundige analyser.

Inden for de nye selvejende institutionsområder forudsætter den politiske stillingtagen til vilkårene for uddannelsesområdernes overgang til taxameterfinansiering, som nævnt i de politiske aftaler omtalt oven for, endvidere et udredningsarbejde, der omfatter særskilte konkrete analyser inden for de enkelte uddannelsesområdernes økonomi.

Dette arbejde pågår i øjeblikket i Undervisningsministeriet i samarbejde med alle de berørte institutionsområder.

Når resultaterne af udredningsarbejdet foreligger, vil undervisningsministeren drøfte udformningen af tilskudsmodellen med partierne i 2006 og 2007 med henblik på at undersøge mulighederne for at opnå enighed.

Tilskudsmodellen indarbejdes på finansloven. De konkrete tilskudssatser fastsættes på de årlige finanslove.

Der fremsættes forslag til en ny samlet lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v. (statslige selvejende gymnasier, hf-kurser og VUC'er), som ud over de nye bestemmelser om selvejete m.v. tillige indeholder bestemmelserne fra lov nr. 590 og de i øvrigt gældende regler for de offentlige gymnasier, hf-kurser og VUC'er. De tre institutionsformer er i dag reguleret i lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen og lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre. De to førstnævnte love regulerer i dag også de private gymnasier og hf-kurser. For at sikre en mere klar og enkel lovstruktur, findes det hensigtsmæssigt at samle de private gymnasiers samt hf- og studenterkursers forhold i én lov, jf. det samtidigt hermed fremsatte lovforslag om private gymnasieskoler, studenterkurser og kurser til højere forberedelseseksamen.

Rollefordelingen mellem Undervisningsministeriet og de selvejende institutioners bestyrelser

Lovforslaget bygger på den selvejemodel, som er udviklet i Undervisningsministeriet over en længere årrække, og som er baseret på decentralisering af ansvar og på at fremme og understøtte det personlige og faglige engagement og medansvar på uddannelsesinstitutionerne.

Det fremgår blandt andet af anbefalingerne fra Udvalget for analyse af uddannelsesområdets styringssystem (styringsanalysen), at det selvejebaserede styringssystem skal sikre, at de politisk fastlagte mål for uddannelserne opfyldes, samt at uddannelsernes kvalitet skal fastholdes og udvikles.

De selvejende uddannelsesinstitutioner har en central rolle i indfrielsen af disse mål.

Ministeriets styring af uddannelsesinstitutionerne sker gennem fastlæggelse af faglige mål og krav til uddannelsernes indhold og kvalitet og ved at sikre gode rammer for institutionernes virksomhed, herunder for bestyrelsernes arbejde, institutionernes ledelse og opgavevaretagelsen i øvrigt og sørge for en hensigtsmæssig infrastruktur af fagligt og økonomisk bæredygtige institutioner med et samlet udbud af uddannelser, som imødekommer landsdækkende, regionale og lokale behov.

Undervisningsministeriets styringssystem skal herudover opfylde en række grundlæggende krav til offentlig forvaltning og myndighedsudøvelse, som sikrer regeloverholdelse, retssikkerhed for borgerne, forsvarlig forvaltning af offentlige midler samt effektiv økonomisk og administrativ drift.

Undervisningsministeriets rolle består derfor i på den ene side at opstille mål og rammebetingelser for den lokale styring af institutionerne og på den anden side blandt andet via tilsynet med institutionerne at følge op på institutionernes opfyldelse af de fastsatte mål og krav.

Bestyrelserne for de selvejende institutioner har ansvaret for den overordnede ledelse af institutionernes drift og virksomhed. Dette ansvar omfatter både de uddannelses- og undervisningsaktiviteter, som institutionerne varetager i henhold til det vedtægtsbestemte formål, og institutionernes økonomi og administration. Bestyrelserne har tillige ansvaret for at sikre, at institutionernes drift og virksomhed udøves i overensstemmelse med gældende lov.

Det er samtidig en hovedopgave for bestyrelserne at sikre optimale rammer lokalt for uddannelses- og undervisningsaktiviteter af høj kvalitet ved blandt andet at have kvalificerede lærerkræfter, gode fysiske rammer og et økonomisk råderum, der giver de fornødne handlemuligheder i forhold til prioriteringen af den samlede ressourceanvendelse.

Lovforslagets bestemmelser om selveje, herunder om institutionernes ledelse og tilskud, tager udgangspunkt i styringsanalysens anbefalinger om institutionernes bestyrelsessammensætning, finansiering og tilsynet med institutionerne.

Lovforslagene indeholder alene de forslag, der kræver lovgivning i indeværende Folketingsår. En række af forslagene, herunder forslagene om ressourceregnskaber, brugerdeklarationer, auditering og akkreditering forudsætter et større udviklingsarbejde i samar-

bejde med institutionssiden, der vil blive igangsat i foråret 2006.

2. Lovforslagets indhold

Nærværende lovforslag rummer: 1) Nye bestemmelser om bestyrelsessammensætning og statstilskud m.v. 2) De ved lov nr. 590 vedtagne bestemmelser, nogle lettere ændret og de hidtil gældende bestemmelser, nogle lettere ændret.

Forslagene tager udgangspunkt i anbefalingerne fra Udvalget for analyse af uddannelsesområdets styringssystem fra 2005.

Undervisningsministeriet er generelt enig i styringsanalysens konklusioner og anbefalinger. Nogle af anbefalingerne er indarbejdet i lovforslaget, mens andre anbefalinger efter ministeriets opfattelse bedre kan fremmes via dialog og frivillighed end via lovbestemmelser.

Det fremgår af rapporten om styringsanalysen, at praksis i det centrale tilsyn med institutionernes kvalitetssystemer hidtil har været baseret på, at det i forbindelse med det indholdsmæssige tilsyn på udvalgte institutioner kontrolleres, om institutionerne lever op til det formelle krav om at anvende et kvalitetsvurderingssystem med de formelt krævede elementer. Derimod omfatter tilsynet i almindelighed ikke, hvordan kvalitetsarbejdet konkret gennemføres.

Kvaliteten af undervisning og uddannelser vil blive sikret ved anvendelse af følgende styringsredskaber, der er målrettet kvalitetssikring:

- Styrket centralt tilsyn med enkeltinstitutioners kvalitet suppleret af konstruktive reaktioner blandt andet gennem indførelse af indsatsaftaler.
- Indførelse af ressourceregnskaber, der skal sikre øget åbenhed og gennemsigtighed i institutionernes interne økonomiske prioriteringer og ressourceanvendelse og muliggøre sammenligninger af resultater på tværs af institutioner. Formålet hermed er at tilvejebringe et systematisk informationsgrundlag for styring af uddannelsernes kvalitet både centralt og decentralt.
- Indførelse af brugerdeklarationer, der skal oplyse over for elever/kursister, hvordan den enkelte institution konkret planlægger at gennemføre undervisningen og med hvilke ressourcer. Det er i den forbindelse relevant at nævne, at elever/kursister foruden den indsigt i kvalitetsforhold, som brugerdeklarationerne vil give dem, efter lovforslaget tildeles to plad-

ser i bestyrelsen, heraf en med stemmeret. I det omfang, der forekommer lærerløse timer, vil dette blive eksponeret via brugerdeklarationerne.

- Indførelse af en kodeks for godt bestyrelsesarbejde og ledelsesinformation om alle relevante forhold, herunder om institutionens uddannelseskvalitet.
- Indførelse af auditering af institutionens interne kvalitetssystemer.
- Krav til institutionerne om gennemsigtighed og åbenhed om kvalitet.
- Censorinstitutionen.
- Regelgrundlaget, herunder lovgivningen om uddannelserne, lærerkvalifikationskrav, eksamen m.v.
- Det almindelige tilsyn med institutionerne.

Der gennemføres for øjeblikket en videreudvikling af Undervisningsministeriets tilsyn med det sigte, at fokus i højere grad skal rettes mod institutionernes resultater og uddannelseskvalitet.

Arbejdet koncentrerer især om indførelsen af seks overordnede, tværgående kvalitetsindikatorer. Det drejer sig om prøve- og eksamensresultater, fuldførelsesfrekvenser, fuldførelsestider, frafaldstidspunkter, overgangsfrekvens til anden uddannelse og overgangsfrekvens til beskæftigelse.

Dette kan som led i det tværgående tilsyn sikre et bedre grundlag for en dialog mellem Undervisningsministeriet og institutionerne.

Ad 1) Lovforslaget indeholder bestemmelser om statslige selvejende gymnasieskoler, hf- og studenterkurser og VUC'er. Det foreslås blandt andet, at medlemmerne af en institutions bestyrelse tilsammen skal have kompetencer, der bidrager til at fremme institutionens virke, samt at bestyrelsen skal have et flertal af udefra kommende medlemmer, med erfaring fra uddannelsesudvikling og kvalitetssikring og fra ledelse, organisation og økonomi.

Det er ikke hensigtsmæssigt at bevare et lovkrav om, at regionsrådene udpeger et medlem til bestyrelserne.

Herudover indeholder forslaget bestemmelser om tilskud og lån.

Ad 2) Lovforslaget indeholder bestemmelser om regionernes koordinerende opgaver på uddannelsesområdet og gymnasieskolernes og hf- og studenterkursernes pligt til at indgå i forpligtende samarbejder om at sikre et tilstrækkeligt og varieret uddannel-

sesudbud til alle unge i det pågældende geografiske område.

Regionerne skal i samarbejde med alle VUC'er i regionen koordinere indsatsen på uddannelsesområdet, herunder den geografiske placering af voksenuddannelsesudbuddet, for at sikre et tilstrækkeligt og varieret alment voksenuddannelsesstilbud til alle i den pågældende region. Tillige er der i lovforslagets § 15 bestemmelser om, at VUC'er skal samarbejde med andre VUC'er samt med institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre uddannelsesinstitutioner i et lokalt fællesskab. Der er således i kommunalreformlovgivningen skabt rammer for et konstruktivt samarbejde mellem de forskellige typer af uddannelsesinstitutioner, som skal udbyde forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne. Herudover findes bestemmelser om oprettelse af institutioner, fordeling af elever, revision og institutionsregnskaber, sammenlægning af institutioner m.v., administrative samarbejder, bestyrelsesopgaver, bestyrelseshabilitet, befordringsordning m.v.

Reglerne om deltagerbetaling, ekskursioner og betaling for undervisningsmidler m.v. foreslås videreført, dog således at kompetencen til at fastlægge deltagerbetaling inden for de af undervisningsministeren fastlagte rammer ligger hos bestyrelsen, som vedtaget ved lov 590.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2007 samtidig med nedlæggelsen af amtskommunerne og etableringen af regionerne.

3. Styring af de statslige selvejende uddannelsesinstitutioner

Institutionernes ledelse

Det skal sikres, at institutionerne får professionelle bestyrelser, hvis medlemmer har tilknytning til den enkelte institutions lokale område. Bestyrelsesmedlemmerne skal samlet set have kvalifikationer, der kan bidrage til at fremme den enkelte institutions aktuelle og fremadrettede virkefelt, herunder en grundlæggende indsigt i regnskab og økonomi og erfaring med ledelse og organisation samt uddannelsesudvikling og kvalitetssikring.

Den enkelte institutions bestyrelse skal bestå af 6-10 medlemmer.

Finansiering

Målsætningen om effektiv institutionsdrift understøttes i dag primært af taxametersystemet, som i samspil med selvejet og bloktilskudsprincippet giver de selvejende institutioner under Undervisningsministeriet økonomisk dispositionsfrihed og et selvstændigt

økonomisk ansvar og dermed skaber incitament for institutionerne til at anvende ressourcerne optimalt.

Taxametersystemet udgør således et afgørende element i den decentralisering af beslutningskompetence til de enkelte uddannelsesinstitutioner, som er intentionen bag indførelsen af selvejet.

Med vedtagelsen af lov nr. 590 af 24. juni 2005 om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love er der taget principiel stilling til, at uddannelser afholdt på det almene gymnasium, hf-kursus og voksenuddannelsescentre skal overgå til statslig taxameterfinansiering. I nærværende lovforslag er der en udmøntning af bestemmelserne vedr. taxameterfinansieringen. Dette indebærer, at institutionerne skal have tilskud ud fra deres aktivitet og takster knyttet til aktiviteten.

Den konkrete finansieringsmodel vil i overensstemmelse med aftalen af 1. juni 2005 mellem Regeringen, Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre om lovforslagene nr. L 106 og 107 blive udformet således, at der gennem kombinationen af institutionstilskud (grundtilskud uafhængigt af elevtal) og elevtalsafhængige tilskud fortsat er mulighed for, at små lokale institutioner eller lokale afdelinger af institutioner, som ligger uden for de store byer, har en økonomi, der sikrer et passende bredt fagligt udbud i overensstemmelse med intentionerne i de relevante uddannelseslove.

Lovforslaget lægger således ikke op til at ændre på gymnasielevernes og hf-kursisternes nuværende muligheder for at vælge studieretning (kun i stx) og valgfag. Bredden i institutionernes udbud af studieretninger og fag og deres pligt til at oprette valgfag, når 10 henholdsvis syv elever/kursister vælger et givet valgfag, opretholdes derfor uændret.

Det betyder blandt andet at

- Ethvert alment gymnasium skal udbyde mindst fire studieretninger og oprette mindst to

- Almene gymnasier med under 400 elever, som ligger uden for de store byer, og hvor der ikke er et alternativt udbud, er gennem kombinationen af grundtilskud og elevtalsafhængige tilskud sikret økonomi til at kunne oprette en studieretning mere end antallet af klasser i grundforløbet

- Alle almene gymnasier er sikret økonomi til at oprette to blandede studieretninger

- På gymnasier og hf-kurser med 400 eller flere elever skal et valghold oprettes, hvis der er mindst 10 tilmeldte elever eller kursister, og på gymnasier og hf-kurser med under 400 elever/kursister skal et valghold oprettes, hvis der er mindst syv tilmeldte elever eller kursister.

Dermed sikres en udmøntning af aftalen af 28. maj 2003 mellem Regeringen og Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti om reform af de gymnasiale uddannelser, pkt. 9, af hvilket det fremgår, at det skal sikres, at der overalt i landet er et minimumsudbud af studieretninger, ligesom der fastsættes minimumsregler for oprettelse af valghold. De små institutioner vil således kunne få et særligt tilskud, der kan sikre et tilstrækkeligt udbud af studieretninger, herunder oprettelse af valghold med syv elever og derover.

På ungdomsuddannelserne vil aktiviteten blive opgjort på samme måde som for de øvrige ungdomsuddannelser, nemlig i årselever, der bygger på optællinger af aktive elever på bestemte tidspunkter i skoleåret.

På voksenuddannelserne, der er karakteriseret ved, at deltagerne følger et eller flere enkeltfag fra de almenne uddannelser på forskellige niveauer, skal der ske en tidsvurdering af de enkelte fag, som kan omsættes til en årselevvægt. Tilsvarende skal foretages for forbedrende voksenundervisning (FVU) og for ordblindundervisningen.

De nye institutioner skal taxameterstyres som de øvrige regulerede institutioner. Det vil sige, at de skal have tilskud efter aktivitet og takster. For at muliggøre såvel sammenligninger af takstniveauer på tværs af institutionsformer som anvendelsen af de sammenlægningsmuligheder, der er mellem gymnasier, VUC'er og institutioner for erhvervsrettet uddannelse, er det en forudsætning, at taxametermodellerne er parallelle mellem disse institutionsformer. Der arbejdes derfor med taxametermodeller, der omfatter grundtilskud, undervisningstaxameter (inkl. eventuelt færdiggørelsestaxameter) og fællesudgiftstaxameter. Det sidste element i taxameterhovedmodellen, bygnings-taxameter, der indebærer et selvstændigt ansvar for bygningsforsyning og -finansiering, vil som hovedregel først blive fuldt indført, når institutionerne har opnået en vis erfaring med taxameterstyring. Samme gradvise indfasning af taxameterstyringen har været anvendt på ministeriets øvrige regulerede institutionsområder.

Yderligere er der mulighed for at yde (tillægs)takster til særlige specifikke udgifter på de enkelte uddannelser, fx tilskud til kostelever.

For FVU og ordblindundervisning kan der ydes en enhedstakst, som det i dag sker på FVU.

For gymnasier, hf-kurser og studenterkurser vil der i 2007 blive fastsat rammetilskud til undervisnings- og fællesområdet. Det fremgår af bemærkningerne til Lov nr. 590 af 24. juni 2005, at institutionerne ikke vil få reguleret deres tilskud efter den faktiske aktivitet i dette overgangsråd, samt at deres tilskud i overgangsåret skal afspejle de hidtidige tilskudsniveauer i amtskommunerne.

Da der er forskelle i de nuværende bevillingsmodeller og bevillingsniveauer fra amtskommune til amtskommune, vil overgang til landsdækkende takstmodeller betyde, at der vil være institutioner, som vil få bedre økonomiske rammer, end de har været vant til, mens andre institutioner vil få strammere økonomiske rammer end hidtil. Det er en almindelig erfaring fra de selvejende regulerede uddannelsesinstitutionsområder, at institutionerne skal have tid til at tilpasse sig nye bevillingsniveauer, da de tiltag, som er nødvendige for tilpasningen, først slår fuldt igennem med en vis forsinkelse. Det har derfor været sædvanligt med tilpasningsperioder, hvor årets løbende taxameter tilskud blev suppleret med et tillæg eller fradrag, der udlignede for ændringen i tilskudsniveau ud fra aktiviteten i grundlægsperioden.

Opindeligt blev anvendt overgangsperioder på 10 år, hvor udligningsgraden aftog jævnt over perioden. Det er dog erfaringen, at en 10 års horisont er så lang, at der kan nå at ske væsentlige ændringer i institutionernes vilkår i overgangsperioden. I de senere år er derfor i stedet anvendt 3- eller 4-årige overgangsperioder, og det er hensigten at operere med samme tidshorisont for de nye institutionsområder. Det er derfor tanken, at der skal beregnes tilskud for alle institutioner efter henholdsvis den hidtidige amtskommunale model og den nye taxametermodel med samme elevtal, og at forskellen udlignes gradvist som et tillæg til eller et fradrag i de løbende taxameter tilskud i årene 2008-2010.

For VUC'erne er der i Lov nr. 590 af 24. juni 2005, § 14, stk. 5, åbnet for, at de kan overgå til aktivitetsbestemte undervisningstilskud for enkeltfagsundervisningen med virkning allerede fra sommeren 2007. De skal i givet fald have overgangsordninger efter samme hovedprincipper som gymnasierne m.fl.

I dette lovforslag er tidspunktet for VUC'ernes mulighed for at overgå til taxameterfinansiering ændret til 1. januar 2007.

Der er på alle institutions- og uddannelsesområder nedsat følgegrupper med repræsentanter for skolelederforeninger, amtskommunerne og eventuelle andre relevante interessenter, hvor disse sammen med ministeriet drøfter datagrundlag, særlige problemstillinger og forslag til aktivitetssopgørelsesmodeller, grundtilskudsmodeller, taxameterfordelinger og taxameterstrukturer samt analyser af de økonomiske konsekvenser af omlægningerne på de enkelte institutioner med tilhørende forslag til overgangsordninger.

Det er vigtigt, at ikke kun de nye institutioner, men også de afgivende institutionsejere, nemlig amtskommunerne, deltager, da en del af det hidtidige ressourceforbrug på institutionsområderne ikke har været en del af institutionernes drift, men har været bundet i administrative, it-mæssige og planlægningsmæssige fællesfunktioner i den amtskommunale forvaltning. Ved opgørelsen af institutionernes hidtidige økonomi er det derfor nødvendigt at foretage en fordeling af dette fællesforbrug ud på den enkelte institution, for at få udarbejdet en retfærdig udligning i overgangsperioden. Det er i den forbindelse vigtigt at have adgang til den bevillingsmæssige ekspertise, som ligger i de amtskommunale forvaltninger.

Der er en række særlige, afgrænsede problemstillinger, der vil kræve grundigere analyse. Dette gælder afdekning af behovet for eventuelle tillægstakster (fx for særlige forløb som International Baccalaureate) og for særlige geografisk betingede grundtilskud (særlige udkantsgrundtilskud), som kan rummes inden for de muligheder, som de kendte modeller giver.

Den enkelte statslige selvejende institutions bestyrelse vil få ansvaret over for undervisningsministeren for at sikre, at vilkår for udmeldte tilskud overholdes og for at sikre varetagelsen af den almindelige drift. Undervisningsministeren vil være ansvarlig for overholdelse af den samlede bevilling på finansloven.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Der henvises til de almindelige bemærkninger til L 106, pkt. 4. Lovforslaget har ikke nye økonomiske konsekvenser for det offentlige.

I en overgangsperiode frem til den planlagte overgang til taxameterstyring vil staten yde tilskud til institutionernes drift, herunder de direkte undervisningsudgifter, udgifter til specialundervisning, administration, ledelse, bygningsdrift samt opretholdelse af lokaler, bygninger og arealer. Tilskuddet vil i over-

gangsperioden frem til taxameterstyring blive fastsat for hele året og vil ikke blive reguleret for faktisk aktivitet. Tilskudsordningen for specialpædagogisk bistand foreslås indrettet på samme måde som den gældende ordning på erhvervsuddannelsesområdet. Vedrørende indretningen af befordringsordningen planlægges der fremsat et selvstændigt lovforslag i denne samling.

Tilskuddet for 2007 vil blive fastsat og udmeldt til de enkelte institutioner med udgangspunkt i institutionernes udgiftsniveau på overtagelsestidspunktet. Dermed opretholdes som udgangspunkt de nuværende amtskommunale forskelle i serviceniveau.

Der vil med henblik på at kunne finansiere uforudsete og uafviselige udgifter på gymnasieskoler, studenter- og hf-kurser og VUC'er blive etableret en mindre bevillingsreserve på finansloven i overgangsåret 2007. Reserven vil blive finansieret inden for de afsatte bevillinger til områderne.

Fra 2008 vil tilskuddene i en overgangsperiode, hvis længde fastsættes af undervisningsministeren, blive reguleret med tillæg eller fradrag, som fastsættes med udgangspunkt i forskellen mellem tilskuddene efter hidtidige regler og de nye regler, og som samlet set er udgiftsneutrale for staten. Tillæg og fradrag aftrappes gradvist og bortfalder ved overgangsperiodens udløb.

Ændringerne i opgavefordelingen i forbindelse med reformen vil som nævnt oven for blive gennemført ud fra princippet om, at reformen er udgiftsneutral, og at pengene følger med opgaverne. Undervisningsministeriet udsendte på den baggrund det tidligere lovforslag, L 106, i DUT-høring den 27. oktober 2004. Udgangspunktet for drøftelserne af de økonomiske konsekvenser har været udgiftsniveauerne i regnskaberne for 2003, som er det seneste afsluttede regnskabsår. Formålet med drøftelserne har været at kvalificere skønnet over de økonomiske konsekvenser, herunder især at nå en teknisk afklaring af de enkelte lovforslags udgiftsopgørelser på de kommunale og amtskommunale driftskonti.

Det gælder generelt for alle de uddannelsesområder, der berøres af kommunalreformen, at der i forbindelse med overdragelsen af områderne til staten vil blive udarbejdet en refusionsopgørelse pr. 31. december 2006, således at de udgifter, der henhører til perioden frem til overgangen til selveje (f.eks. lys, vand, varme, indkøb i perioden m.v.), afholdes af amtskommunerne.

De nye statslige selvejende institutioner vil fra 1. januar 2007 være omfattet af Finansministeriets kanti-

necirkulære og cirkulære om udbud og udfordring af statslige drifts- og anlægsopgaver, CIS 159.17.12.02. Dog vil eksisterende kontrakter og lignende aftaler om kantinevirksomhed kunne fortsætte indtil udløbet af kontrakten. Institutionerne vil være forpligtet til hurtigst muligt at bringe kantinevirksomheden i overensstemmelse med kantinecirkulærets regler.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

L 106, der blev vedtaget som lov 590 af 24. juni 2005, har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering, som har vurderet, at forslaget ikke indeholder økonomiske

eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Dette lovforslag er derfor ikke forelagt et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Institutionernes overgang fra amtskommunalt til statsligt regi vil medføre ændrede administrative opgaver for institutionerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/ merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Institutionernes overgang til selveje medfører ændrede administrative opgaver for den enkelte institution	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

10. Høring

Et udkast til lovforslaget har været sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer: Se bilag 1.

Lovforslaget har desuden været offentliggjort på Undervisningsministeriets hjemmeside.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelserne erstatter de ved § 1, nr. 1, § 3, nr. 2, og § 10, nr. 15, i lov 590 af 24. juni 2005 ophævede bestemmelser i § 6 i lov om institutioner for ud-

dannelsen til studentereksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005, § 16 i lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 27. oktober 2005 og den nyaffattede § 12 i lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre, jf. lovbekendtgørelse nr. 402 af 28. maj 2004.

Den 1. januar 2007 overgår de nuværende amtskommunale gymnasieskoler, hf-kurser og voksenuddannelsescentre (VUC) til at blive statslige selvejende institutioner, som er omfattet af denne lov. Disse institutioner, vil - i kraft af deres hidtidige status som amtskommunale institutioner - ved overgangen til selveje være godkendt af undervisningsministeren til at udbyde den undervisning og uddannelse, som de pr.

1. januar 2007 var godkendt til at udbyde, jf. § 14, stk. 4, i lov nr. 590 af 24. juni 2005. Nye statslige selvejende institutioner oprettes af undervisningsministeren. Institutionernes navn og formål fremgår af vedtægten, herunder hvilken eller hvilke uddannelser den pågældende institution udbyder.

Herudover vil ministeren også kunne godkende de statslige selvejende institutioner til at udbyde anden gymnasial ungdomsuddannelse, f.eks. hxx eller htx og voksenuddannelse. Dette er præciseret i forhold til lov nr. 590 af 24. juni 2005, idet formuleringen af stk. 2 er ændret i forhold til formuleringen i § 1, nr. 1 (§ 6, stk. 1) i lov nr. 590. Ministeren vil derimod ikke kunne godkende, at de statslige selvejende institutioner udbyder andre ungdomsuddannelser end de gymnasiale.

Det foreslås, at under visningsministeren får bemyndigelse til at fastsætte vilkår for udbudsgodkendelsen.

Et VUC har ret og pligt til at udbyde almen voksenuddannelse og forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne. Almen voksenuddannelse skal tilbydes, så der sikres en passende geografisk placering af udbuddet og et tilstrækkeligt og varieret tilbud til alle. Forberedende voksenundervisning, herunder ordblindeundervisning for voksne, skal tilbydes inden for en rimelig geografisk afstand, jf. § 5 i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne. Det er et vilkår for VUC, at forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne ved driftsoverenskomst skal tilbydes på flere institutionstyper med henblik på gennem den geografiske placering af udbuddet og kapaciteten at sikre, at der er et tilstrækkeligt og varieret tilbud til alle.

VUC'er kan også fremover godkendes til at udbyde studieforberevende enkeltfagsundervisning til højere forberedelseseksamen (hf) og til studentereksamen (stx) samt uddannelsen til studentereksamen tilrettelagt som studenterkursus.

Undervisningsministeren kan endvidere godkende, at et VUC kan udbyde uddannelsen til højere forberedelseseksamen (hf) tilrettelagt som et 2-årigt forløb for unge. Godkendelse heraf forudsætter, at VUC'et kan dokumentere, på hvilken måde det vil tilgodese undervisningsmiljøet både for de unge og navnlig for de voksne. Herudover kan ministeren godkende et VUC til at udbyde anden voksenundervisning, f.eks. danskundervisning efter danskuddannelsesloven for udlændinge m.fl.

Det følger af lov nr. 590 af 24. juni 2005, jf. lovens § 1, nr. 13, § 3, nr. 7 og § 10, nr. 31, at de statslige selvejende institutioner vil være selvejende institutioner inden for den offentlige forvaltning og dermed blandt andet omfattet af forvaltningsloven og offentlighedsloven samt ombudsmandsloven. Lovforslaget opretholder denne status for institutionerne. Institutionerne er ikke omfattet af fondsretten eller fondsretlige principper.

Til § 2

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af de tilsvarende nye bestemmelser i lov nr. 590 af 24. juni 2005, jf. lovens § 1, nr. 1, § 3, nr. 7, og § 10, nr. 31.

De nye statslige selvejende institutioner kan efter bestemmelsen varetage en række administrative opgaver, som hidtil er blevet varetaget af amtskommunerne. Det drejer sig blandt andet om tekniske støttefunktioner. Opgaver, der indeholder myndighedsudøvelse, kan dog ikke varetages af en anden institution. Det foreslås at give undervisningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om de administrative samarbejder mellem institutionerne. Bemyndigelsen vil blandt andet blive anvendt til at fastsætte en standard-samarbejdsaftale, der skal anvendes af institutioner, der samarbejder om administrative opgaver.

Efter bestemmelsen er der hjemmel til, at en selvejende uddannelsesinstitution mod vederlag, der følger reglerne om indtægtsdækket virksomhed, kan varetage administrative opgaver for andre selvejende uddannelsesinstitutioner. Det skal fremgå af institutionsvedtægten, at institutionen varetager en sådan funktion, og det er et krav, at de pågældende uddannelsesinstitutioner indgår en skriftlig aftale herom. Aftalen skal være i overensstemmelse med Finansministeriets regler om udbud og udlicitering og Konkurrencestyrelsens bekendtgørelse om EU's udbudsdirektiv m.v.

Institutionerne kan ligeledes samarbejde med en eller flere andre uddannelsesinstitutioner om varetagelsen af administrative opgaver. Det er et krav, at der mellem de pågældende uddannelsesinstitutioner er indgået en samarbejdsaftale, der skal være i overensstemmelse med standardsamarbejdsaftalen.

Til § 3

Bestemmelserne erstatter den ved § 1, nr. 1, i lov nr. 590 af 24. juni 2005 ophævede § 6 i lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, jf. lovbeholdtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005 og den ved § 3, nr. 2, i lov 590 nyaffattede § 15 i lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen,

jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 27. oktober 2005 samt den ved § 10, nr. 15 i lov 590 og de ved § 10, nr. 15 nyaffattede § 12 i lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre, jf. lovbekendtgørelse nr. 402 af 28. maj 2004.

Bestemmelsen indebærer, at undervisningsministeren efter den 1. januar 2007 kan oprette nye statslige selvejende institutioner, hvis institutionerne indgår som et hensigtsmæssigt led i opfyldelsen af konstaterede eller forventede behov for sådanne institutioner. Tillige medfører bestemmelsen, at det er ministeren, der fastsætter den nye institutions vedtægt. Senere ændringer af vedtægten kan godkendes af ministeren efter indstilling fra bestyrelsen. Ministeren kan fastlægge regler om vedtægter, herunder om en standardvedtægt, som institutionerne skal følge.

I stk. 3 foreslås som noget nyt, at undervisningsministeren får bemyndigelse til at godkende, at en privat gymnasieskole eller et privat hf-kursus overgår til at være selvejende institution inden for den offentlige forvaltning, hvis ministeren finder, at den indgår som et hensigtsmæssigt led i opfyldelsen af konstaterede eller forventede behov for en sådan institution. Ministeren kan fastsætte vilkår for godkendelsen. En sådan institution vil få den offentligretlige forpligtelse til at sikre uddannelsesudbud i lokalområdet. Institutionen kan derfor ikke optage særligt udvalgte elever på bekostning af lokalområdets behov.

Til § 4

Reglerne om kostskoler findes i dag i § 23 i lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005. Elever på hf-kurser, der er tilknyttet en institution for uddannelsen til studentereksamen, kan optages på samme vilkår som stx-elever. Denne bestemmelse er videreført ved § 1, nr. 39, i lov nr. 590 af 24. juni 2005. Formuleringen af bestemmelsen er dog ændret, idet der i forslaget er tilføjet, at det er en betingelse for undervisningsministerens godkendelse af oprettelse af en ny kostafdeling, at der er behov for kostafdelingen. Herudover er det af ordensmæssige grunde præciseret, at der på en kostafdeling kan optages kursister fra et hf-kursus, der er tilknyttet institutionen med kostafdeling.

Til § 5

Bestemmelserne erstatter de ved § 1, nr. 1, i lov nr. 590 af 24. juni 2005 ophævede § 6 i lov om uddannelsen til studentereksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005, den ved § 3, nr. nr. 3 i lov nr. 590 ophævede § 16 i lov om institutioner for

uddannelsen til højere forberedelseksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 27. oktober 2005 og den ved § 10, nr. 15 i lov 590 nyaffattede § 12 i lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre, jf. lovbekendtgørelse nr. 402 af 28. maj 2004.

Det foreslås, at undervisningsministeren får hjemmel til efter høring af en institutions bestyrelse at nedlægge institutionen, hvis der ikke længere er behov for den, eller hvis institutionen på grund af sine økonomiske forhold skønnes uegnet til at fortsætte. Ministeren kan fastsætte vilkår for nedlæggelsen af en institution.

Herudover er der indsat forslag til et nyt stk. 4, om, hvorledes der skal forholdes med en erhvervsrettet institutions formue ved ophør af en sammenlagt institution. I dag har hver enkelt erhvervsskole opgjort sin formue pr. 31. december 1990, dog 1991 for landbrugsskoler og 1993 for hidtidige AMU-centre, jf. § 3, stk. 2, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse. Baggrunden herfor er, at staten med tilskud til drift og ved lån i høj grad har medvirket til at opbygge de selvejende institutioners formue, og at det i forbindelse med, at ophør af institutioner kunne blive en realitet, blev fundet nødvendigt at indføre regler om restformuens anvendelse til undervisnings- og uddannelsesformål bortset fra nettoformuen opgjort i forbindelse med indførelsen af reglerne, og bortset fra gaver. Ved nedlæggelse af en sammenlagt institution, hvori der indgår en institution for erhvervsrettet uddannelse, skal nettoformuen og dens anvendelse derfor opdeles både pr. 31. december 1990 og på datoen for sammenlægningen. Den resterende nettoformue tilfalder statskassen.

Bestemmelsen i lov 590, § 1, nr. 1 om, at en selvejende institution inden for den offentlige forvaltnings nettoformue tilfalder statskassen ved institutionsophør, videreføres uændret.

Til § 6-7

Bestemmelserne er en justeret videreførelse af de tilsvarende nye bestemmelser i lov nr. 590 af 24. juni 2005, jf. lovens § 1, nr. 1, § 3, nr. 7, og § 10, nr. 17.

I § 6 gives der undervisningsministeren bemyndigelse til at tillade, at statslige selvejende ungdomsuddannelsesinstitutioner og VUC'er efter indstilling fra de pågældende bestyrelser kan sammenlægges med hinanden eller med andre uddannelsesinstitutioner til én samlet institution. Sammenlægningen medfører, at de enkelte institutioner, der indgår i sammenlægningen, uden likvidation overdrager deres aktiver og gæld til den fortsættende institution. Forslaget er begrundet i et ønske om at sikre forsyningssikkerhed og bevarelse af lokale uddannelsessteder og derigennem

at sikre opretholdelsen af fagligt bæredygtige uddannelsesforløb ved at give institutionerne mulighed for samdrift og samarbejde gennem egentlige institutionsammenlægninger, hvis det er dét, der er det lokale ønske, og at styrke sammenhængen mellem VUC'erne og ungdomsuddannelsesinstitutionerne.

Tillige foreslås det, at undervisningsministeren får bemyndigelse til at tillade, at en selvejende institution efter indstilling fra bestyrelsen ved spaltning overdrager sine aktiver og gæld som helhed til flere bestående eller nystiftede selvejende uddannelsesinstitutioner eller en del heraf til en eller flere bestående eller nye selvejende uddannelsesinstitutioner. Bestemmelsen er i overensstemmelse med principperne i aktieselskabslovens § 136 om spaltning.

For så vidt angår godkendelse af uddannelsesudbud, vil den sammenlagte institution kunne godkendes til at udbyde uddannelse efter flere love, f.eks. således at en institution, som er resultatet af en sammenlægning af et selvejende hf-kursus inden for den offentlige forvaltning og et VUC, vil kunne blive godkendt til at udbyde uddannelsen til højere forberedelseseksamen efter lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen og samtidig godkendt til at udbyde andre uddannelser efter lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre. Tilskudshjemlen vil ligeledes være den for de pågældende uddannelser fastsatte.

Ministerens beslutter, efter hvilken institutionslov den nye sammenlagte institution får sin institutionsgodkendelse, dvs., hvilken lov der regulerer dens styringsforhold (institutionens organisering, bestyrelsens sammensætning, opgaver og ansvar m.v.). Reglerne om tilskud til den enkelte institution, der indgår i sammenlægningen, følger tilskudsreglerne i lovgivningen for den pågældende uddannelse. Tilsvarende gælder bestemmelser om uddannelsens specifikke forhold, herunder samarbejdsforhold m.v.

Ministerens beslutning om, hvilken lov en sammenlagt institution skal godkendes efter vil bero på en vurdering af de involverede institutionernes størrelse, faglige bredde og uddannelsesmæssige tyngde.

Godkendes en sammenlagt institution, i hvilken en institution for erhvervsrettet uddannelse indgår, efter denne lov, vil ministeren i forbindelse med godkendelsen af vedtægten skulle sikre, at de kompetencer, som medlemmer af den sammenlagte institutions bestyrelse samlet skal have, herunder erfaring med uddannelsesudvikling og kvalitetssikring, også vil skulle omfatte erfaring med udvikling og kvalitetssikring af de erhvervsuddannelser, erhvervs-gymnasiale uddan-

nelser og andre uddannelser, som den sammenlagte institution overtager udbudsretten til fra institutionen for erhvervsrettet uddannelse. Hovedreglen vil her være, at denne kompetence fortsat skal sikres repræsenteret i bestyrelsen ved ligelig adgang for arbejdsmarkedets parter til udpegning af bestyrelsesmedlemmer med blandt andet denne kompetence.

Beslutning om at ansøge om tilladelse til sammenlægning træffes af institutionens bestyrelse. Hvis der i institutionens vedtægt eller andet grundlag er fastsat regler om sammenlægning, skal disse følges. Undervisningsministeren påser, at beslutning om at søge tilladelse til sammenlægning er truffet i overensstemmelse med vedtægtens regler herom.

Det foreslås i § 6, stk. 4, at sammenlægning og spaltning skal kunne ske uden samtykke fra institutionernes kreditorer. Bestemmelsen fraviger således det almindelige formueretlige princip om, at debitorskifte kræver samtykke. For at sikre kreditorerne en betryggende sikkerhed for deres krav skal undervisningsministeren i medfør af stk. 5 fastsætte regler, efter hvilke aktieselskabslovens kapitel 15 med de fornødne tilpasninger finder anvendelse ved sammenlægning og spaltning af uddannelsesinstitutioner. Ved udformningen af reglerne vil undervisningsministeren tage udgangspunkt i de regler, der gælder om fusion af erhvervsdrivende fonde. Der kan blandt andet blive tale om at fastsætte regler om, at ledelsen i de deltagende institutioner skal udarbejde en redegørelse om sammenlægningen, ligesom det vil kunne pålægges revisorerne i de deltagende institutioner at afgive erklæring om, hvorvidt sammenlægningen kan antages at medføre en forringelse af muligheden for fyldestgørelse af kreditorerne i de ophørende eller spaltede institutioner. Tilsvarende bestemmelser findes i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og lov om Centre for Videregående Uddannelse m.v.

VUC'er er forpligtede til at udbyde almen voksenuddannelse, forberedende voksenundervisning og ordblindundervisning for voksne samt til at indgå driftsoverenskomst med andre institutioner om udbud af forberedende voksenundervisning og ordblindundervisning for voksne, jf. § 7 i lov om forberedende voksenundervisning og ordblindundervisning for voksne. Denne forpligtelse gælder også, hvis et VUC sammenlægges med en anden institution og fx godkendes efter lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse.

Ved sammenlægning af en selvejende institution, der udbyder uddannelsen til højere forberedelseseksamen eller uddannelsen til studentereksamen eller et VUC med en anden selvejende uddannelsesinstituti-

on, skal det sikres, at de oprindelige institutioners identitet og faglige miljø bevares. Ved meddelelse af tilladelse til sammenlægning, i hvilken et VUC indgår, skal ministeren påse, at det voksenpædagogiske miljø er repræsenteret i bestyrelsen for den sammenlagte institution. Denne repræsentation kan f. eks. bestå af personer udpeget af og blandt kredsen af interessenter bag det hidtidige voksenuddannelsescenter, jf. § 7.

§ 6 medfører tillige, at undervisningsministeren kan give tilladelse til, at en selvejende institution spaltes (deles) til flere institutioner, eventuelt således at dele af institutionen indgår i en anden eller flere andre institutioner. Undervisningsministeren beslutter, om spaltningen medfører ændringer i, efter hvilken lov de involverede institutioner har deres institutionsgodkendelse.

Sammenlægning eller spaltning skal ske under iagttagelse af den almindelige grundsætning om, at der ikke må ske indskrænkning i eksisterende rettigheder eller eventuelle berettigede forventninger om ydelser fra institutionen. Formålene i de sammenlagte eller spaltede institutioner skal endvidere opfyldes på samme måde som før sammenlægningen eller spaltningen.

Det foreslås, at der gives undervisningsministeren hjemmel til at fastsætte regler om sammenlægning og spaltning af institutionerne. Bemyndigelsen til ministeren er således gjort generel i forhold til bemyndigelsen i lov 590, der alene vedrørte aktieselskabslovens kapitel 15.

Til § 8

Bestemmelsen erstatter den ved § 1, nr. 1, i lov nr. 590 af 24. juni 2005 ophævede § 6 i lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, jf. lov bekendtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005 og viderefører den nye bestemmelse i § 3, nr. 13 (§ 18 d, stk. 5) i lov nr. 590 af 24. juni 2005.

Det følger af bestemmelsen, at undervisningsministeren midlertidigt og efter indstilling fra et eller flere regionsråd og høring af den enkelte institution skal kunne gribe ind over for institutioner, der fastsætter så høj en elevkapacitet, at det vil være til skade for en hensigtsmæssig udnyttelse af den samlede eksisterende kapacitet, herunder særligt på de små gymnasier. Da en institutions udvidelse af sin kapacitet også vil kunne have negativ betydning for varetagelsen af hensynet til en hensigtsmæssig kapacitetsudnyttelse i en anden region end den region, i hvilken institutionen eller institutionerne er beliggende, vil ministerens adgang til at fastlægge et midlertidigt kapacitetsloft i så-

danne situationer kunne udnyttes efter indstilling herom fra regionsrådet i den anden region.

Koordinering af undervisningstilbudet i bestemte fag skal ske i overensstemmelse med de relevante regler i bekendtgørelsen om optagelse i de gymnasiale uddannelser og bekendtgørelserne om uddannelsen til studentereksamen, højere forberedelseseksamen, højere handelseksamen og højere teknisk eksamen.

Til § 9

Bestemmelsen er en justeret videreførelse af de nye bestemmelser i § 1, nr. 1, og i § 3, nr. 7, i lov nr. 590 af 24. juni 2005.

I de nævnte bestemmelser i lov nr. 590 fastsættes det, at undervisningsministeren kan pålægge en institution at overtage alle elever fra en nedlagt uddannelsesinstitution. Formuleringen i forslaget's stk. 2 er modificeret således, at undervisningsministeren nu kan nøjes med at pålægge en institution at optage en del af eleverne eller kursisterne, såfremt der ikke kan skaffes plads til alle institutionens elever eller kursister på den samme institution. Sådanne elever eller kursister bør overføres klassevis med samme studieretning til andre institutioner. Ændringen er indføjet, fordi det vil kunne være vanskeligt for en enkelt institution at optage en meget stor gruppe elever eller kursister ud over de elever eller kursister, der i forvejen er på institutionen. Tilsvarende bestemmelser (uden den nævnte ændring) har hidtil været gældende for private gymnasieskoler og private hf-kurser.

Til § 10

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af de tilsvarende nye bestemmelser i § 1, nr. 8, § 3, nr. 13, og § 10, nr. 31, i lov nr. 590 af 24. juni 2005.

Bestemmelsen tillægger regionsrådene koordinerende funktioner i relation til de opgaver, som varetages i de forpligtende samarbejder vedrørende den geografiske placering af udbud af studieretninger og valgfag, gymnasiekapacitet og elevfordeling med henblik på at sikre tilstrækkelig bredde i udbuddet af studieretninger og valgfag samt sikre gode og tilgængelige uddannelses tilbud til alle unge i regionen. Regionsrådenes koordinerende funktioner varetages således i samarbejde med bl.a. de forpligtende samarbejder mellem de statslige selvejende institutioner, der er godkendt til udbyde uddannelsen til studentereksamen, jf. bemærkningerne nedenfor om de forpligtende samarbejder.

For at understøtte regionens udviklingsplan vedrørende uddannelsesområdet skal regionsrådet kunne

give de enkelte uddannelsesinstitutioner udviklings-tilskud til bestemte formål, der skal være angivet i regionens udviklingsplan. Der vil f. eks. kunne gives tilskud til udvikling af valgfag, efteruddannelse, information og lign. Der vil ligeledes kunne ydes tilskud til institutionernes anlægsudgifter. Afgrænsningen af de formål, som regionsrådet kan give udviklingstilskud til, er forholdsvis åben af hensyn til regionsrådets regionalpolitiske prioritering af, hvorledes rådets vision for regionens udvikling bedst fremmes. Tilskuddene må alene have karakter af formåls- og tidsbestemte udviklings- og særtilskud og kan ydes til tiltag af forsøgslignende karakter. Regionsrådet vil eksempelvis kunne yde et tidsbegrænset tilskud til udvikling af mere specialiserede studieretninger og til f. eks. at understøtte et gymnasium i et landdistrikt eller et udkantssområde, forudsat at tilskuddet ydes til et konkret udviklingsformål i overensstemmelse med regionens udviklingsplan. Regionsrådet vil endvidere kunne yde tilskud til f.eks. erhvervsskoler, ligesom der også vil kunne ydes tilskud til forsøg med studieretninger og fag. De regionale udviklingstilskud kan alene have supplerende karakter i forhold til den i øvrigt fulde statslige tilskudsfinansiering af uddannelserne. Regionsrådet kan derfor ikke efter den foreslåede bestemmelse yde tilskud i form af almindelige driftstilskud eller grundtilskud, og det forudsættes, at regionsrådet før ydelse af tilskud fastsætter et eller flere konkrete tilskudsformål, som tilskuddet skal være øremærket til, ligesom tilskud kun kan ydes for en tidsbegrænset periode.

På Bornholm skal regionsrådets opgave med tilde-ling af udviklingstilskud varetages af kommunalbestyrelsen.

Regionsrådet kan ikke yde tilskud til personer. Ydelse af tilskud forudsættes at ske efter ansøgning fra institutionerne, eventuelt på grundlag af initiativ fra regionsrådet.

Regionsrådets koordinerende rolle på ungdomsud-dannelsesområdet skal ses i lyset af den rolle for udviklingen af regionerne, som rådene har fået, og i den forbindelse den udviklingsplan for regionen, som det enkelte regionsråd efter lov om regioner skal udarbejde med en samlet overordnet vision for regionens udvikling af områderne natur og miljø, erhverv, turisme, beskæftigelse, uddannelse og kultur samt udviklingen i regionens udkantssområder og landdistrikter.

Til § 11

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af de nye bestemmelser i § 1, nr. 8, og § 3, nr.13, i lov nr. 590 af 24. juni 2005.

Det enkelte regionsråd skal afgive indstilling til undervisningsministeren om den stedlige placering af nye uddannelsessteder i regionen for uddannelsen til studentereksamen, bortset fra private gymnasieskoler, studenterkurser og hf-kurser. Den endelige stedlige placering af de nye uddannelsessteder bestemmes af undervisningsministeren. Indstillingsretten vedrører alene den stedlige placering og ikke den institutionelle forankring af ansvaret for udbuddet.

Til § 12

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af de nye bestemmelser i § 1, nr. 8, og § 3, nr.13, i lov nr. 590 af 24. juni 2005.

Der skal som hidtil ske en fordeling af ansøgere, hvis antallet af ansøgere til et gymnasium eller et hf-kursus overstiger institutionens kapacitet. Det foreslås derfor, at regionsrådene skal nedsætte et elevfordelingsudvalg for de enkelte geografiske områder, hvor institutioner indgår i forpligtende samarbejder, samt at 1-2 repræsentanter for regionsrådet skal være medlem af fordelingsudvalget, der i øvrigt vil bestå af lederne af de institutioner, der deltager i de forpligtende samarbejder i det pågældende geografiske område samt lederne for de private gymnasieskoler og hf-kurser. Lederne af studenterkurser er dog ikke med i elevfordelingsudvalget, da studenterkursister optages ved direkte henvendelse til studenterkurserne og ikke via elevfordelingsudvalgene. Lederne af de pågældende institutioner kan delegere beføjelsen til at være medlem af elevfordelingsudvalget til en anden ansat ved institutionen.

Optagelsessystemet forudsætter efter gymnasie- og hf-lovgivningen, at elever i prioriteret rækkefølge kan søge optagelse på forskellige gymnasiale uddannelser, f.eks. med et alment gymnasium som 1. prioritet, htx på en teknisk skole som 2. prioritet og igen et alment gymnasium som 3. prioritet. Skal et sådant system forvaltes hensigtsmæssigt, herunder i overensstemmelse med elevernes prioriterede ønsker, bør der i elevfordelingsspørgsmål være et løbende samarbejde mellem alle involverede institutioner. For at skabe mere ensartede rammevilkår for de forskellige institutioner, der udbyder gymnasial uddannelse, fastsættes det, at fordelingsudvalget kan bestemme, at ledere af institutioner, der udbyder erhvervsgymnasial uddannelse (hhx og htx) inden for det pågældende geografiske område, kan være medlemmer af udvalget.

De statslige selvejende gymnasieskoler, hf-kurser og studenterkurser skal gennem de forpligtende samarbejder koordinere deres kapacitet, dvs. at de statslige selvejende gymnasieskoler og hf-kurser, før ansøg-

ningsfristen til de gymnasiale uddannelser udløber, skal have fastsat, hvor mange elever og kursister der skal kunne optages på den enkelte institution eller det enkelte hf-kursus. Kapaciteten vil herefter være bindende for institutionerne. Dette kan være med til at sikre gymnasie- og hf-kapaciteten også i de tyndt befolkede dele af en region.

Der ændres ikke med denne bestemmelse ved det forhold, at kompetencen til at afgøre, om en ansøger kan optages på et gymnasium eller på et hf-kursus, tilkommer henholdsvis rektoren på det ansøgte gymnasium og lederen af det ansøgte hf-kursus, jf. herved bemærkningerne til § 6, stk. 5, i lovforslag nr. L 33 og til § 6, stk. 5, i lovforslag nr. L 34 (forslag til lov om uddannelsen til højere forberedelseksamen (hf-loven)), som ministeren fremsatte samtidig. Bestemmelsen ændrer heller ikke ved det forhold, at fordelingen af overtallige ansøgere skal ske under hensyn til ansøgernes ønsker om skole og studieretning samt ansøgernes transporttid, jf. igen bemærkningerne til bestemmelserne i § 6, stk. 5, i de to lovforslag.

Det frie skolevalg opretholdes ligeledes som i dag.

Undervisningsministeren får – som i den gældende lovgivning - bemyndigelse til at fastsætte regler om fordelingen af elever mellem institutionerne og om elevfordelingsudvalg. Bemyndigelsen tænkes som udgangspunkt anvendt til opretholdelse af de nugældende regler om fordelingen af elever og kursister. Der vil endvidere blive fastsat regler om, at fordelingen af elever skal ske i et samarbejde mellem de enkelte regionsråd og forpligtende samarbejder samt de private gymnasieskoler og hf-kurser i de tilfælde, hvor eleverne søger om optagelse på institutioner, som er hjemmehørende i andre regioner eller områder, som dækkes af andre forpligtende samarbejder.

Endvidere får undervisningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om henvisning af elever til institutioner, der er godkendt efter lov om private gymnasieskoler, studenterkurser og kurser til højere forberedelseksamen (hf-kurser). Bemyndigelsen tænkes bl.a. anvendt til at fastsætte, at elever med undervisningsministerens godkendelse kan optages på private studenterkurser, hvis der ikke er et statsligt tilbud inden for en rimelig afstand fra elevens bopæl. Hvis sådanne henviste elever optages på de private studenterkurser, vil udgifterne til deltagerbetaling og befordring blive afholdt af staten.

Undervisningsministeren vil alternativt kunne beslutte, at der af en selvejende institution inden for den offentlige forvaltning skal udbydes studenterkursus. I den forbindelse vil ministeren kunne godkende, at et

privat studenterkursus efter eget ønske overgår til statsligt selvejende regi, såfremt betingelserne i § 3, stk. 3, er opfyldt. Der findes i dag 2 amtskommunale studenterkurser.

Til § 13

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af de nye bestemmelser i § 1, nr. 8, og § 3, nr.13, i lov nr. 590 af 24. juni 2005.

Private gymnasieskoler og private hf-kurser indgår ikke i de forpligtende samarbejder.

Regionsrådenes koordinerende indsats for så vidt angår ungdomsuddannelser skal foregå i samarbejde med institutioner, der udbyder uddannelsen til studentereksamen og højere forberedelseksamen og med institutioner, der udbyder højere handelseksamen, højere teknisk eksamen samt grundforløb i erhvervsuddannelserne og grunduddannelsen til landmand og institutioner, der udbyder grundlæggende social- og sundhedsuddannelser. Ligeledes skal regionsrådet i samarbejde med alle VUC'er i regionen koordinere indsatsen på voksenuddannelsesområdet, herunder den stedlige placering af udbuddet i regionen og kapaciteten.

Institutioner for erhvervsrettet uddannelse samarbejder med andre institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre uddannelsesinstitutioner i lokalområdet som f.eks. sosu-skoler, VUC'er og produktions-skoler. Samarbejdet har til formål at sikre, at institutionerne udnytter deres ressourcer bedst muligt, og at de informerer og vejleder samordnet om deres samlede uddannelsesudbud. Disse samarbejder berøres heller ikke af regionsrådenes koordinerende funktioner, ligesom indholdet af fag og valgfag som hidtil vil blive fastsat af ministeren.

De nævnte institutioners selvstændige kompetencer berøres ikke af regionsrådets koordinerende funktioner, men det forudsættes, at institutionernes bestyrelser er forpligtede til konstruktivt og positivt at indgå i samarbejdet med regionsrådet om koordineringen. Det er således fortsat rektor, som f.eks. træffer afgørelse om oprettelse af konkrete studieretninger.

Til § 14

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af de nye bestemmelser i § 1, nr. 8, og § 3, nr.13, i lov nr. 590 af 24. juni 2005.

De statslige selvejende gymnasieskoler, studenter- og hf-kurser og VUC'er får ved overgangen til selveje det daglige driftsansvar, herunder ansvar for beslutninger om kapacitet, optag, udbud af studieretninger

og valgfag og mere specialiserede studieretninger inden for de rammer for godkendelser til udbud af studieretninger og valgfag, som er fastsat af undervisningsministeren.

De statslige selvejende gymnasieskoler får derfor pligt til at indgå i lokale forpligtende samarbejder med andre institutioner, der er godkendt til at udbyde uddannelsen til studentereksamen eller uddannelsen til højere forberedelseseksamen inden for naturlige geografiske områder. Dette gælder således også VUC'er, der udbyder uddannelsen til studentereksamen tilrettelagt som studenterkursus.

Ved mere specialiserede studieretninger forstås, jf. § 14, stk. 2, i gymnasieloven og bemærkningerne til denne bestemmelse i lovforslag nr. L 33, som undervisningsministeren fremsatte den 9. oktober 2003 (se mere lov nr. 95 af 18. februar 2004), studieretninger, som ikke er så efterspurgt blandt gymnasieansøgerne. Det kan f.eks. være studieretninger, der indeholder græsk og latin. Amtskommunerne har efter § 14, stk. 2, en forpligtelse til at sikre, at mere specialiserede studieretninger udbydes ved mindst én gymnasieskole i amtskommunen. Der tilsigtes ikke med nærværende lovforslag en indskrænkning i denne udbudsforpligtelse, dvs. at mere specialiserede studieretninger fortsat vil skulle udbydes i et omfang, som mindst svarer til det nuværende omfang. I modsat fald vil ministeren have mulighed for at gribe ind med hjemmel i § 14, stk. 4, hvorefter ministeren kan fastsætte, at visse studieretninger skal udbydes eller oprettes.

Det forpligtende samarbejde mellem institutionerne forudsætter, at institutionerne samarbejder om at sikre den fornødne bredde i udbuddet, hvilket tillige forudsætter, at der oprettes det fornødne antal uddannelsesstillinger til dækning af behovet for færdiguddannede lærere i de enkelte fag.

Det er som udgangspunkt de selvejende uddannelsesinstitutioner selv, der skal finde sammen i de forpligtende samarbejder, og det er derfor institutionerne, som definerer det geografiske område, der skal danne grundlag for samarbejdet. Ved fastlæggelsen af det geografiske område forudsættes der bl.a. at blive lagt vægt på elevernes mulighed for at benytte kollektive transportmuligheder og på transporttider. Det endelige antal forpligtende samarbejder vil imidlertid bero på en regionalpolitisk prioritering på baggrund af udviklingsplanen for regionen. Det forventes dog, at der på landsplan vil blive tale om mellem 15 og 25 forpligtende samarbejder, idet tallet ikke forudsættes at blive lavere end det antal samarbejder, som ville opnås, hvis der skulle tages udgangspunkt i den nuvæ-

rende amtskommunale opdeling på gymnasie- og hf-området.

De forpligtende samarbejder mellem institutionerne har pligt til i samarbejde med regionsrådene at koordinere den nævnte indsats for at sikre den fornødne bredde i udbuddet af studieretninger og valgfag og en optimal kapacitetsudnyttelse. Regionsrådene får beføjelse til at godkende de forpligtende samarbejder mellem institutionerne.

Da det er hensigten, at alle institutioner, der er godkendt til at udbyde uddannelsen til studentereksamen eller uddannelsen til højere forberedelseseksamen inden for et naturligt geografisk samarbejdsområde, skal deltage i et forpligtende samarbejde, får regionsrådene bemyndigelse til at påbyde bestemte institutioner at indgå i forpligtende samarbejder, hvis regionsrådet skønner det nødvendigt for at sikre den nævnte indsats på uddannelsesområdet. Herved sikres, at ingen institutioner inden for et naturligt geografisk samarbejdsområde vil kunne holdes ude – eller holde sig ude – af det relevante forpligtende samarbejde. Dette gælder dog ikke private gymnasieskoler, studenterkursus og hf-kursus, der, jf. ovenfor, ikke er omfattet af de forpligtende samarbejder.

Institutionerne i de forpligtende samarbejder vil også kunne samarbejde om andre spørgsmål, herunder f.eks. samarbejde med andre uddannelsesinstitutioner i et lokalt fællesskab. Samarbejdet mellem institutionerne kan tillige omfatte fælles information om uddannelser m.v., vejledning og egentlige aftaler om udlægning af undervisning fra en institution til en anden m.v.

Med angivelsen af, at de nævnte samarbejder mellem institutionerne kan omfatte fælles information om uddannelser m.v., tilsigtes ikke en ændring i forhold til bemærkningerne til § 6 i lovforslag nr. L 33. Det anføres heri, at skolens udbud af studieretninger og valgfag skal udmeldes så betids, at ansøgere kan orientere sig om fagudbuddet, f.eks. på skolens eller amtskommunens hjemmeside, jf. nedenfor, eller ved orienteringsmøder og besøg på skolerne før ansøgning om optagelse. Bestemmelsen ændrer ikke ved institutionernes mulighed for at afholde sådanne orienteringsmøder eller på anden måde lade ansøgere aflægge besøg på institutionen. Institutionerne har hidtil haft mulighed for at koordinere f.eks. orienteringsmøder i amtskommunen, f.eks. sådan at møderne ikke faldt sammen. Det vil være en oplagt mulighed, at institutionerne i samarbejdet fortsat koordinerer sådanne møder i samarbejde med regionsrådet.

Undervisningsministeren vil kunne fastsætte vilkår for de forpligtende samarbejder og om regionsrådets udøvelse af beføjelserne til at godkende de forpligtende samarbejder og påbyde bestemte institutioner at indgå i forpligtende samarbejder. Denne bemyndigelse tænkes først og fremmest anvendt til fastsættelse af proceduremæssige bestemmelser for samarbejdet. Bemyndigelsen tænkes således ikke anvendt til fastsættelse af regler om de naturlige geografiske områders størrelse eller afgrænsning.

Finansieringen af de forpligtende samarbejder påhviler de deltagende institutioner.

Til § 15

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 12 a i lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre, jf. lovbekendtgørelse nr. 402 af 28. maj 2004, som ændret ved § 10, nr. 16, i lov nr. 590 af 24. juni 2005.

Bestemmelsen omhandler voksenuddannelsescentrenes samarbejde med andre voksenuddannelsescentre, institutioner for erhvervsrettet uddannelse og andre uddannelsesinstitutioner i et lokalt fællesskab.

Til § 16

Bestemmelsen er ny.

Bestyrelsen for en selvejende institution inden for den offentlige forvaltning skal normalt bestå af 6-10 stemmeberettigede medlemmer, af hvilke et flertal skal være udefra kommende, primært fra den enkelte institutions lokalområde. Ved udefra kommende medlemmer forstås personer, der ikke er ansat på institutionen eller ikke er elever eller kursister på institutionen. De udefra kommende medlemmer skal udpeges i på grundlag af deres personlige kompetencer og ikke som repræsentanter for bestemte interesser eller sektorer.

I forslaget til stk. 8 bestemmes det, at ved institutionssammenlægninger, i hvilke en institution for erhvervsrettet uddannelse indgår, skal antallet af bestyrelsesmedlemmer være 6-12.

Det er med lovforslaget hensigten, at give bestyrelserne frihed til at fastlægge den fremtidige procedure for udpegning af udefra kommende medlemmer inden for de rammer, der er fastsat i standardvedtægten.

Medlemmerne af bestyrelsen skal tilsammen have kompetencer, der kan bidrage til institutionens udvikling og skal have erfaring med uddannelsesudvikling og kvalitetssikring samt med ledelse, organisation og økonomi. Herudover skal der være medlemmer, der har kendskab til leverandør- og aftagerinteresser. For

VUC'er kan det tillige være hensigtsmæssigt blandt medlemmerne af bestyrelsen at have personer med indsigt i den forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne, der efter driftsoverenskomst udbydes af andre end VUC'er, f. eks. folkeoplysende foreninger.

Et antal af de udefra kommende, stemmeberettigede medlemmer kan udpeges ved selvsupplering, hvilket skal fremgå af institutionens vedtægt. Det er ikke hensigten, at et flertal af de udefra kommende medlemmer skal kunne udpeges ved selvsupplering.

Det skal fremgå af vedtægten, hvem der udpeger bestyrelsesmedlemmerne, herunder hvordan proceduren skal være ved selvsupplering.

Der vil være mulighed for i særlige tilfælde, dvs. i tilfælde, hvor bestyrelsen kan dokumentere et særligt behov, at udpege yderligere 1-2 medlemmer til bestyrelsen. Disse medlemmer kan f.eks. repræsentere lokale eller landsdækkende foreninger for ledere eller bestyrelser for regelstyrede selvejende institutioner eller eventuelt frie gymnasier eller hf-kurser eller have særlige kompetencer som kontaktfordlere over for institutionens eksterne kontakter.

Det vil ligeledes i en overgangsperiode på 4-8 år være muligt at have en bestyrelse, der har flere end 10 medlemmer ved institutionssammenlægninger, i hvilke en institution for erhvervsrettet uddannelse indgår.

Det foreslås, at der blandt medarbejderne på den pågældende institution udpeges to medlemmer til bestyrelsen, heraf et med stemmeret. Det fremgår af den aftale om L 106, som Regeringen indgik med Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre (betænkningsbidrag til L 106), at elev- og kursistråd udpeger to medlemmer uden stemmeret til de permanente bestyrelser. I styringsanalysen foreslås det, at elev- og kursistråd udpeger to medlemmer, heraf et med stemmeret. Eleven eller kursisten, der skal have stemmeret, skal være myndig ligesom bestyrelsens øvrige medlemmer.

Medarbejdere, der udpeges til bestyrelsen, foreslås omfattet af reglerne om afskedigelse/forflyttelse i Finansministeriets cirkulære om tillidsrepræsentanter i staten m.v.

Herudover foreslås det, at undervisningsministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om bestyrelsens nedsættelse og organisering m.v. i form af en bindende standardvedtægt. Selvsupplering vil kunne finde sted i et vist omfang, hvis dette fremgår af vedtægten. Funktionsperioden foreslås at være på 4 år og vil normalt skulle følge valgperioden for kommuner, og genudpegning kan kun finde sted én gang for så vidt

F. t. l. om institutioner for almengymnasiale uddannelser m.v.

angår bestyrelsesmedlemmer, der er valgt ved selv-supplering.

Bestyrelsen er forpligtet til at drøfte mål og strategier for institutionens udvikling og til at overvåge, om institutionens aktiviteter lever op til de fastsatte mål og strategier. Bestyrelsen bør præcisere den daglige leders forpligtelser over for bestyrelsen, herunder lederens forpligtelse til at sørge for, at bestyrelsen får alle relevante informationer om institutionen.

Til § 17

Bestemmelsen er en justeret videreførelse af bestemmelserne i § 10 a i lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005 og § 24 i lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 27. oktober 2005, som ændret ved § 1, nr. 11, og § 3, nr. 23, i lov nr. 590 af 24. juni 2005. Opmærksomheden henledes på, at lov nr. 590 af 24. juni 2005 først træder i kraft den 1. januar 2007.

Bestemmelsen vedrører personer, der ikke kan være medlemmer af en institutionsbestyrelse, idet fx personer, der udlejer ejendomme til institutionen vil være økonomisk involveret i driften af institutionen og derfor inhabile i en række situationer, hvor der skal træffes beslutninger i bestyrelsen.

Til § 18

Bestemmelsen er ny.

En tilsvarende bestemmelse findes i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 954 af 28. november 2003, § 7.

Med forslaget præciseres det, at den overordnede ledelse af en selvejende institution inden for den offentlige forvaltning varetages af bestyrelsen, samt at bestyrelsen skal fastsætte en forretningsorden for sit virke.

Til § 19

Bestemmelsen er en justeret videreførelse af § 11 i lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005 og § 24 i lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 27. oktober 2005 som ændret ved § 1, nr. 14, og § 3, nr. 17, i lov nr. 590 af 24. juni 2005. Opmærksomheden henledes på, at lov nr. 590 af 24. juni 2005 først træder i kraft den 1. januar 2007.

Bestyrelsen vil kunne delegerer kompetencen til at ansætte og afskedige øvrigt personale til institutio-

nens leder, således som det er tilfældet på øvrige selvejende institutioner under Undervisningsministeriet.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at det er bestyrelsen alene, der beslutter, om der skal iværksættes disciplinære foranstaltninger mod en tjenestemandsansat medarbejder ved institutionen.

Der er indsat et forslag til nyt stk. 4 med en bestemmelse om, at undervisningsministeren kan pålægge en institution at oprette en uddannelsesstilling (pædagogikum). Bestemmelsen tænkes kun anvendt i de tilfælde, hvor en institution undlader at oprette en uddannelsesstilling, der er nødvendig set i relation til behovet for færdiguddannede lærere i de enkelte fag i den pågældende region og i regionerne som helhed.

Til § 20

Bestemmelsen er en justeret videreførelse af de nye bestemmelser i § 1, nr. 10, § 3, nr. 17 og § 10, nr. 17, i lov nr. 590 af 24. juni 2005.

En tilsvarende bestemmelse findes i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 954 af 28. november 2003, § 10.

Bestemmelsen giver undervisningsministeren hjemmel til at kunne iværksætte sanktioner mod en institutions bestyrelse, hvis bestyrelsen ikke efterkommer påbud fra ministeren om at rette op på nærmere angivne forhold, eller hvis bestyrelsen ved sine dispositioner bringer institutionens videreførelse i fare. I disse tilfælde vil ministeren kunne beslutte at sætte institutionen under administration i større eller mindre grad og dermed fratage bestyrelsen dens opgaver eller dele heraf.

Herudover har ministeren hjemmel til at indsætte en midlertidig bestyrelse for en institution i de situationer, hvor ministeren har besluttet, at bestyrelsen skal træde tilbage, og indtil der er udpeget en ny bestyrelse.

I situationer, hvor institutionens økonomiske situation på grund af bestyrelsens handlinger eller undladelser har antaget en sådan karakter, at institutionens trues af lukning, kan ministeren uden varsel gribe ind og afsætte bestyrelsen.

Til § 21

Bestemmelsen er en justeret videreførelse af § 18 kk i lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005 og § 30 ll i lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 27. oktober 2005.

Tilsvarende bestemmelser gælder for alle godkendte selvejende institutioner under Undervisningsministeriet.

Bestemmelsen beskriver målsætningen for bestyrelsens økonomiske forvaltning og omfatter alle økonomiske dispositioner fra enkeltstående driftsdispositioner til omfattende, langsigtede kapitaldispositioner. Der skal ved forvaltningen af institutionens midler tages hensyn til aktuelle aftagere, deltagere i uddannelse og ansatte. Disse hensyn skal tillige varetages inden for rammerne af de vedtægter, der gælder for institutionerne.

Undervisningsministeren får som noget nyt bemyndigelse til at fastsætte regler om institutionernes byggevirkingsomhed, således at der herved kan skabes mulighed for, at der etableres de nødvendige rammer for institutionernes selvstændige ansvar for bygninger m.v.

Bestemmelserne om institutionernes anbringelse af midler svarer til de gældende regler for selvejende institutioner under Undervisningsministeriet.

Til § 22

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende regler i § 18 h, stk. 4, i lov om institutioner for uddannelse til studentereksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005 og § 30 i, stk. 4, i lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 27. oktober 2005, som ændret ved § 1, nr. 19, og § 3, nr. 28, i lov nr. 590 af 24. juni 2005. Opmærksomheden henledes på, at lov nr. 590 af 24. juni 2005 først træder i kraft den 1. januar 2007.

Bestemmelsen, der fastsætter, på hvilke vilkår husleje- og ejendomsaftaler skal indgås, skal ses som et led i de krav, der stilles til statslige selvejende institutioner. Disse krav indebærer, at institutionens midler skal anvendes til gavn for den aktivitet, som institutionen i henhold til vedtægten må udføre. En tilsvarende bestemmelse gælder for alle selvejende uddannelsesinstitutioner under Undervisningsministeriet.

Til § 23

Bestemmelsen er ny.

En tilsvarende bestemmelse findes i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 954 af 28. november 2003, § 12.

Det foreslås, at undervisningsministeren får hjemmel til at anlægge søgsmål mod bestyrelsesmedlemmer m.fl. Hjemlen svarer til reglerne i lov om er-

hvervsdrivende fonde og lov om fonde og visse foreninger og vedrører alene erstatningsøgsmål i anledning af tab, som er påført institutionen. Søgsmålsadgangen tænkes normalt kun anvendt i grovere tilfælde og indebærer ikke en skærpelse af bestyrelsesmedlemmers ansvars- og hæftelsesforhold. Uden for bestemmelsen falder tilfælde, hvor udenforstående eller ansatte har lidt et tab på grund af udvist adfærd fra personer med tilknytning til institutionen.

Til § 24-25

Bestemmelserne er en videreførelse af bestemmelserne i de gældende love om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, uddannelsen til højere forberedelseseksamen og almen voksenuddannelse m.v., jf. hhv. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005, § 12, lovbekendtgørelse nr. 1071 af 27. oktober 2005, § 21, og lovbekendtgørelse nr. 402 af 28. maj 2004, § 13, som ved § 1, nr. 15, § 3, nr. 18, og § 10, nr. 18, er ændret i lov nr. 590 af 24. juni 2005. Opmærksomheden henledes på, at lov nr. 590 af 24. juni 2005 først træder i kraft den 1. januar 2007.

Lederen har den daglige ledelse af institutionen. Det betyder, at lederen blandt andet har ansvaret for, at institutionens virksomhed er i overensstemmelse med de mål for udvikling af institutionen, som bestyrelsen har fastlagt, og for overholdelse af institutionens budget. Formuleringen er ny men svarer til de oven for nævnte gældende regler om den daglige leders opgaver og ansvar.

Herudover fastsættes, at lederen af en institution, der udbyder uddannelsen til studentereksamen, og lederen af en institution, der udbyder uddannelsen til højere forberedelseseksamen, skal have undervisningskompetence i et eller flere fag inden for institutionens fagrække. Opfylder lederen ikke dette krav, skal undervisningen organiseres i en afdeling under ledelse af en afdelingsleder, der skal opfylde kravet om undervisningskompetence. Lederen af et VUC, der udbyder studenterkursus og 2-årigt hf, skal opfylde de samme krav som rektor ved et alment gymnasium eller lederen af et selvstændigt hf-kursus, medmindre den gymnasiale undervisning organiseres i en afdeling under ledelse af en afdelingsleder, der opfylder disse krav.

Herudover er der i § 25, stk. 3, gjort undtagelse for så vidt angår ledere, der er ansat før 1. august 2004, jf. overgangsbestemmelserne i § 2, stk. 2, i lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre.

Bestemmelsen skal ses i lyset af bestemmelsen i § 6, der åbner mulighed for, at statslige selvejende ud-

dannelsesinstitutioner kan sammenlægges med andre uddannelsesinstitutioner

Til § 26

Bestemmelsen viderefører den gældende § 13 i lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005 (gymnasier), § 22 i lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 27. oktober 2005 (hf-kurser) og § 17 i lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre, jf. lovbekendtgørelse nr. 402 af 28. maj 2004 (VUC'er).

Som følge af institutionernes overgang til selveje i statsligt regi og den deraf følgende ændrede ledelsesstruktur på institutionerne kan der være behov for, at institutionernes leder tillægger det pædagogiske råd en ændret rolle. Den uændrede formulering indebærer derfor ikke nødvendigvis en uændret udmøntning af bestemmelsen. Disse bemærkninger supplerer de almindelige bemærkninger under pkt. 8.1, nr. 6, i lovforslag nr. L 33 om uddannelsen til studentereksamen (stx) gymnasieleven.

Ved sammenlægning mellem en selvejende institution inden for den offentlige forvaltning og en institution for erhvervsrettet uddannelse, hvor den sammenlagte institution godkendes efter lov om institutioner for almenlyngnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., gælder bestemmelsen alene for den del af den sammenlagte institution, der varetager uddannelsen til stx, hf eller avu.

Til § 27

Bestemmelsen er en justeret videreførelse af reglerne om elev- og kursistråd i lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005, § 14, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 27. oktober 2005, § 23, samt § 17 a, i lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre, jf. lovbekendtgørelse nr. 402 af 28. maj 2004 som ændret ved hhv. § 1, nr. 17, § 3, nr. 20, og § 10, nr. 28, i lov nr. 590 af 24. juni. Opmærksomheden henledes på, at lov nr. 590 af 24. juni 2005 først træder i kraft den 1. januar 2007.

Til § 28

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af den nye bestemmelse i § 10, nr. 27, i lov nr. 590 af 24. juni 2005. Bestemmelsen erstatter § 16 i lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre, jf. lovbekendtgørelse nr. 402 af 28. maj 2004.

Bestemmelsen indebærer, at der skal nedsættes et uddannelsesudvalg i tilknytning til hvert VUC, der rådgiver VUC'et i uddannelsesspørgsmål, herunder om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning. Arbejdsgivere og arbejdstagere repræsenteres ligeligt i udvalget. Eventuelle øvrige medlemmer udpeges af institutionen. Medlemmerne skal have tilknytning til det geografiske område, som udbuddet af uddannelserne dækker. Deltagelsen af lokalt forankrede repræsentanter for arbejdstagere og arbejdsgivere skal sikre en repræsentation af aftagere henholdsvis brugere af VUC'ets tilbud i lokalområdet. Rådets sammensætning afspejler endvidere et ønske om på lokalt plan at give arbejdsmarkedets parter en aktiv rolle i forbindelse med udvikling af VUC'ets udbud. Med repræsentanter i udvalget for driftsoverenskomstparter for så vidt angår den forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne sikres det, at den viden og ekspertise, som driftsoverenskomstparterne repræsenterer, står til rådighed for institutionen blandt andet i forbindelse med udarbejdelse af centrets plan for udbud og den forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne.

Hvis et VUC indgår i en institutionssammenlægning, skal sagkundskaben vedrørende det voksenpædagogiske miljø være passende repræsenteret i bestyrelsen for den sammenlagte institution i forhold til det pågældende uddannelsesområdes vægt i den nye institution. Undervisningsministeren vil endvidere i forbindelse med fastsættelsen af regler om sammenlægning og spaltning af institutioner sikre, at institutionernes sammenlægningsredegørelse indeholder en organisationsplan, herunder en beskrivelse af, hvordan et VUC efter sammenlægningen er sikret en relevant ledelse. Undervisningsministeren skal godkende sammenlægningsredegørelsen og vil i den forbindelse påse, at også voksenuddannelsesområdet i det hele tilgodeses ledelsesmæssigt.

Til § 29

Bestemmelsen er en justeret videreførelse af de gældende bestemmelser i lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005, § 7, stk. 6, og lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 27. oktober 2005, § 18, stk. 6, som ændret ved hhv. § 1, nr. 7, og § 3, nr. 10, i lov nr. 590 af 24. juni 2005. Opmærksomheden henledes på, at lov nr. 590 af 24. juni 2005 først træder i kraft den 1. januar 2007.

Til § 30

Bestemmelsen er ny, idet den udbygger tilskudshjemlen i § 1, nr. 19, § 3, nr. 28, og § 10, nr. 17, i lov nr. 590 af 24. juni 2005.

Tilskud til institutionerne består som hovedregel af grundtilskud samt aktivitetsafhængige tilskud (taxametertilskud) til undervisningsudgifter, fællesudgifter og bygningsudgifter.

Som det gælder for de øvrige institutionsområder, er det hensigten, at taxameterfinansieringen suppleres med grundtilskud, der skal dække en række basale udgifter ved institutionsdrift, og som derfor er med til at muliggøre opretholdelsen af mindre institutioner i en finmasket national institutionsstruktur. Der vil således kunne fastsættes et særligt grundtilskud til gymnasier i udkantsområder, dvs. gymnasier uden for de store byer, der har under 400 elever, for at sikre et tilstrækkeligt udbud af studieretninger på disse gymnasier.

I overensstemmelse med rapporten om anbefalinger styringsanalysen foreslås det, at der etableres en grundtilskudsstruktur på tværs af institutionsområder, der i højere grad baseres på institutionens udbud i et system af grundtilskud af forskellig størrelse kombineret med et særligt udkantsgrundtilskud til institutioner med et særligt svagt demografisk betinget rekruteringsgrundlag. Fastlæggelsen af grundtilskudsmodellen sker efter et udredningsarbejde i forbindelse med implementeringen af taxameterstyringen på de nye selvejende institutioner. Grundtilskud fastlægges på de årlige finanslove.

Herudover ydes et særligt tilskud til institutioner, der ligger uden for de store byer, og som har under 400 stx-elever til oprettelse af en ekstra studieretning.

Taxametertilskuddene omfatter tilskud til undervisning, tilskud til administration, ledelse og løbende bygningsdrift samt tilskud til erhvervelse og leje af bygninger og bygningsvedligeholdelse m.v.

Det i stk. 2 nævnte fradrag for deltagerbetaling baseres på en forudsat gennemsnitlig deltagerbetaling og ikke på den på den enkelte institution fastsatte deltagerbetaling.

Tilskud til bygningsudgifter vil blive ydet som tilskud pr. årselev. Taksterne pr. årselev fastsættes på de årlige finanslove. Tilskud til bygningsudgifter, jf. stk. 3, indrettes under hensyn til ejerforholdene til bygninger, idet staten indtil videre ejer de bygninger, som overtages fra amtskommunerne til uddannelsesformål, og overtager eventuelle huslejekontrakter, herunder leasingkontrakter.

Institutioner, der godkendes efter denne lov, og som ikke tidligere har været amtskommunale, vil kunne

eje egne bygninger og vil derfor være omfattet af det almindelige bygningstaxameter, jf. stk. 3. Det samme gælder, hvis en institution selv overtager egne bygninger efter 1. januar 2007 eller i forbindelse med en sammenlagt institution, der er godkendt efter denne lov, hvor en af de institutioner, der indgår i sammenlægningen har ejet egne bygninger..

Efter forslaget vil undervisningsministeren få bemyndigelse til at fastsætte regler om opgørelse af årselever, som danner grundlag for tildeling af taxametertilskud til den enkelte institution.

Det vil være muligt på de årlige finanslove at fastlægge særlige tilskud og principperne for fordelingen heraf. I en overgangperiode, herunder under hensyn til, hvornår institutionerne overtager egne bygninger, vil bestemmelserne i § 30 kunne fraviges med henblik på at sikre institutionerne rimelige vilkår, indtil selvejemodellen er endeligt implementeret.

Forslaget i stk. 4 hjemler blandt andet tildeling af bygningstaxametertilskud i tilfælde, hvor et voksenuddannelsescenter har indgået driftsoverenskomst med en anden institutionstype om udbud af forberedende voksenundervisning eller ordblindeundervisning for voksne.

Herudover sikrer forslaget, jf. stk. 5, at undervisningsministeren kan yde lån eller tilskud til nødlidende institutioner. Lån og tilskud ydes med henblik på at genoprette institutionens økonomi og dermed sikre dens fortsatte virke.

Lånet eller tilskuddet betinges af, at institutionen følger undervisningsministerens krav om en tilpasning af institutionens samlede udgifter i forhold til aktivitet og faktiske indtægter. Institutionen skal – eventuelt i samarbejde med Undervisningsministeriet – udarbejde en handlingsplan for genopretningen af dens økonomiske situation. I forbindelse med opstilling af krav til handlingsplanen og afdragsvilkår kan ministeriet lade institutionens muligheder for at opnå rationaliseringsfordele ved at indgå i et større institutionsfællesskab indgå.

Undervisningsministeren fastlægger vilkårene for ydelse af lån og afvikling heraf. Lånene forrentes med udgangspunkt i den effektive rente på den toneangivende statsobligation på udbetalingstidspunktet. Denne rente ligger fast i hele lånets løbetid. Afdragsperioden fastsættes normalt til 3-4 år

Ministeriet vil endvidere kunne medvirke til en økonomisk rekonstruktion i forbindelse med en sammenlægning eller spaltning, jf. stk. 6, og ministeriet vil kunne yde et engangstilskud eller et ekstraordinært

sammenlægningstilskud. Lån efter stk. 6 forrentes og afdrages efter samme regler som lån efter stk. 6.

Staten overtager fremover det fulde ansvar for finansieringen af de musikalske grundkurser (MGK), jf. § 46, stk. 2, i gymnasieloven og § 41, stk. 2, i hf-loven. Det betyder, at såvel amtskommunernes som kommunernes hidtidige tilskud til MGK'erne overføres til og fremover udbetales af staten.

Den fremtidige procedure bliver således, at musikskolerne skal ansøge Kunstrådet/Kunststyrelsen om et tilskud til MGK-overbygningskurser. Det vil herefter bero på en konkret overvejelse i Kunstrådet, hvor meget det enkelte MGK skal have i tilskud. Kulturministeriet, som vil stå for udbetalingen af tilskud, vil udstede en ny bekendtgørelse om MGK'er, som blandt andet fastlægger kravene til drift og undervisning.

Der ydes statstilskud til gymnasial supplering (GS).

Kommuner og Arbejdsformidlingen afholder som hidtil efter reglerne i lov om betaling for uddannelse i forbindelse med visse tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udgiften til uddannelse af personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og personer, der er under forrevalidering efter § 46, stk. 1, 3. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, og som modtager kontanthjælp eller start-hjælp efter lov om aktiv socialhjælp. Dette gælder dog ikke ordblindeundervisning.

Staten overtager ejerskabet til de ejendomme og bygninger, som amtskommunerne har anvendt til uddannelsesformål, ligesom staten overtager eksisterende huslejekontrakter m.v. Det er forudsat, at Universitets- og Bygningsstyrelsen (UBST) skal forestå administrationen af disse bygninger og huslejekontrakter på undervisningsministerens vegne.

Efter en overgangsperiode, hvor disse bygninger og lokaler stilles til rådighed for institutionerne på nærmere fastsatte vilkår skal finansieringen af institutionernes udgifter til lokaleforsyning ske efter en bygningstaxameterordning, der svarer til de øvrige ordninger på Undervisningsministeriets område. Finansieringen i overgangsperioden og den langsigtede ordning vil blive udformet efter forhandlinger med Finansministeriet.

Det foreslås, at der fastsættes et taxametertilskud, der er øremærket til uddannelsesstillinger (pædagogikum) for at sikre, at institutionerne har de nødvendige økonomiske midler til at oprette uddannelsesstillinger. Nettoudgiften er lønudgiften til vejledning og tilrettelæggelse samt lønudgiften til kandidaten, når denne deltager i kursusundervisning, er i sidefagssupplering eller underviser sammen med fastansatte lære-

re. Når pædagogikumkandidaten underviser alene, spares der løn til fastansatte lærere.

Det er hensigten, at den enkelte institution frit skal kunne oprette uddannelsesstillinger inden for den centralt fastsatte ramme, jf. stk. 9. Der er tale om 1-årige og 2-årige pædagogikumforløb samt uddannelse af pædagogikumkandidater med baggrund som årsvikar.

Endvidere foreslås, at der gives undervisningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om tilskud og til at bestemme, at tilskudsreglerne i en overgangsperiode kan fraviges. Der vil f. eks. være tale om at fravige bestemmelserne om bygningstaxameter i de første år efter overgangen til selveje, herunder også en overgangsordning efter indførelse af bygningstaxameter, og om at give institutioner for uddannelsen til studentereksamen rammebevilling i 2007 i stedet for taxameterbevilling.

Til § 31

Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen giver mulighed for, at der kan ydes tilskud til forsøgs- og udviklingsvirksomhed i de tilfælde, hvor der ikke ydes tilskud til forsøgs- og udviklingsaktiviteter i lovgivningen om uddannelserne. Der kan være tale om forsøg med indførelse af nye fag eller nye undervisningsmetoder.

Tilskuddene tænkes anvendt til særlige udgifter til udvikling af nye uddannelser og etablering af forsøgs-hold, der ikke i alle tilfælde vil kunne rummes inden for de ordinære tilskudssatser. Herudover vil der kunne gives tilskud til aflønning af medarbejdere, som en institution har overtaget i forbindelse med kommunalreformen.

Til § 32

Bestemmelsen er ny.

En tilsvarende bestemmelse findes i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 954 af 28. november 2003, § 16.

Efter forslaget vil kommunerne få adgang til at yde tilskud til etablering eller senere udbygning af statslige selvejende institutioner.

Til § 33

Bestemmelsen er en justeret videreførelse af bestemmelsen i § 19 i lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005, som ændret ved § 1, nr. 37, i lov nr. 590 af 24. juni 2005. Der er tale om en materiel ændring af bestemmelsen. Opmærksomhed-

den henledes på, at lov nr. 590 af 24. juni 2005 først træder i kraft den 1. januar 2007.

Der gives undervisningsministeren hjemmel til at godkende, at der ydes tilskud til undervisning, der sigter mod en international studentereksamen, herunder uddannelsen til International Baccalaureate (IB). Det forudsættes, at den nuværende IB-uddannelse på de offentlige institutioner, herunder dimensioneringen, fastfryses i 2 år med henblik på overvejelser om IB-uddannelsens placering i det danske uddannelsesbillede. Der er som noget nyt i forslaget åbnet mulighed for, at ministeren kan bestemme, at der skal opkræves deltagerbetaling for uddannelser, der sigter mod en international studentereksamen.

Til § 34

Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen giver hjemmel til at yde tilskud til kostafdelinger. Tilskudsordning etableres, fordi der sigter mod at ligestille gymnasieelever og hf-kursister på institutioner for uddannelsen til studentereksamen med hhx og htx-elever for så vidt angår adgang til og betaling for skolehjemsoophold. En sådan ordning bør tage udgangspunkt i sociale og geografiske kriterier.

Til § 35

Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen giver hjemmel til at institutionerne kan få forskudsvis udbetaling af statstilskud.

Til § 36

Bestemmelsen er ny.

Formålet med bestemmelsen er at skabe hjemmel til, at de statslige selvejende institutioner kan få deres udgifter til ikke-fradragsberettiget købemoms refunderet for så vidt angår institutionernes driftsudgifter og anlægsudgifter. Undervisningsministeren vil fastsætte regler om administrationen af moms kompensationsordningen.

Til § 37

Bestemmelsen er en justeret videreførelse af de gældende regler i lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005, § 18 h, og lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, jf. bekendtgørelse nr. 1071 af 27. oktober 2005, § 30 i. Der er tale om materielle ændringer af bestemmelserne.

Bestemmelsen giver institutionerne dispositionsmuligheder i overensstemmelse med institutionernes status som statslige selvejende institutioner. Dette er

nyt i forhold til de nævnte gældende bestemmelser. Tilskuddene ydes uden opdeling i lønudgifter og andre udgifter og uden personalerammer. Dispositionsfriheden giver således mulighed for fleksibel udnyttelse af lærerkræfter, lokaler m.v. samt mulighed for selvstændigt at disponere over de samlede tilskud til de tilskudsberettigede uddannelser, fællesudgifter og bygninger.

Det er dog en betingelse, at institutionerne opfylder de centrale bestemmelser, der gælder for de enkelte uddannelser, og gennemfører den uddannelsesaktivitet inden for de enkelte uddannelsesgrupper, som tilskuddene er betinget af.

Institutionerne vil endvidere kunne opspare tilskud til anvendelse i følgende finansår til de formål, som tilskuddene er ydet til. De frie muligheder for opsparring giver dels en nødvendig konsolidering i budgetteringen, dels mulighed for opsparring til investering m.v.

Til § 38

Bestemmelsen er en videreførelse af de gældende regler i § 18 mm i bekendtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005 af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen og § 30 nn i bekendtgørelse nr. 1071 af 27. oktober 2005 af lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre, jf. lovbekendtgørelse nr. 402 af 28. maj 2004.

Bestemmelsen giver undervisningsministeren mulighed for at stille krav til institutionerne om varetagelse af sociale hensyn som betingelse for at modtage tilskud. En sådan »social klausul« er et krav om, at institutionen som tilskudsmodtager påtager sig en nærmere angiven social forpligtelse. På uddannelsesinstitutionsområdet har tanken været, at ministeren vil stille krav om, at uddannelsesinstitutionerne skal formulere en personalepolitik, der beskriver, hvordan institutionen vil handle for at gøre arbejdsmarkedet mere rummeligt.

Til § 39

Bestemmelsen er ny.

En tilsvarende bestemmelse findes i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 954 af 28. november 2003, § 25.

Det er i Finansministeriets Budgetvejledning forudsat, at budgetvejledningens regler normalt gælder for selvejende institutioner, der modtager mere end 50 pct. i offentlige tilskud. Godkendelse efter loven, jf.

forslagets § 1, stk. 1, indebærer, at budgetvejledningens regler (som udgangspunkt, jf. nedenfor) gælder for de statslige selvejende institutioner, uanset om det offentlige tilskud i visse finansår konkret måtte ligge på mindre end 50 pct. af de samlede indtægter. Institutionerne er således omfattet af budgetvejledningens regler om indtægtsdækket virksomhed og statens selvforsikringsordning m.v. Institutionerne er omfattet af statens selvforsikring, og udgifter til finansiering af statens selvforsikring indgår på samme måde som for institutioner for erhvervsrettet uddannelse og Centre for Videregående Uddannelser i de ydede statstilskud, således at institutionerne selv afholder forsikringsudgifter på op til 1 pct. af den enkelte institutions indtægter i et finansår.

Til § 40

Bestemmelsen er en justeret videreførelse af bestemmelserne i § 18 i, i lov om institutioner og uddannelsen til studentereksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005, og § 30 k i lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 27. oktober 2005, samt den nye bestemmelse i § 10, nr. 22, i lov nr. 590 af 24. juni 2005.

Bestemmelsen forpligter de statslige selvejende institutioner at følge de af Finansministeriet fastsatte og aftalte bestemmelser om løn- og ansættelsesvilkår for personalet. Bestemmelsen berører ikke institutionens opgaver og beslutninger med oprettelse af stillinger og heraf følgende beslutninger om personaleforbrug og sammensætning og om ansættelse og afskedigelse.

Om tjenestemandsforhold henvises til bestemmelsen herom i § 13 i lov nr. 590 af 24. juni 2005 om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love og lov om visse procedure-spørgsmål i forbindelse med kommunalreformen.

Til § 41

Bestemmelsen er ny.

Bestemmelsen gør det muligt at fastlægge minimums- og maksimumsrammer for den tilskudsudløsende aktivitet. Der vil f. eks. kunne fastsættes maksimumsrammer for aktiviteten vedrørende ordblindeundervisning, FVU og uddannelsen til International Baccalaureate. Der vil være tale om fastsættelse af minimums- eller maksimumsrammer for den enkelte institution og ikke på landsplan.

Til § 42

Bestemmelsen er en justeret videreførelse af de nye bestemmelser i § 1, nr. 19, § 3, nr. 28, og § 10, nr. 17, i lov nr. 590 af 24. juni 2005.

Bestemmelsen indebærer, at de statslige selvejende institutioners regnskaber skal revideres af Rigsrevisionen i henhold til rigsrevisorlovens § 2, stk. 1, og derudover af en statsautoriseret eller registreret revisor (institutionsrevisor). Bestyrelsen ansætter og afskediger institutionens interne revisor.

Der bliver ikke hermed tale om dobbelt revision, idet institutionsrevisionens primære opgaver i relation til de statslige selvejende institutioners bestyrelse og Undervisningsministeriet ikke er de samme som dem, Rigsrevisionen skal varetage. Begrundelsen for at indføre institutionsrevision er, at der med dette lovforslag pålægges de statslige selvejende institutioners bestyrelse et væsentligt selvstændigt ansvar og en tilsvarende udvidet beslutningskompetence. Dette betyder, at der må stilles krav om en revision, som er målrettet en selvejende institution. Det drejer sig dels om løbende gennemgang og kontrol af regnskaberne (controllerfunktion), dels om den rådgivning og vejledning af bestyrelsen i økonomiske og andre spørgsmål, som er en væsentlig del af institutionsrevisionens rolle på andre uddannelsesområder. En tilfredsstillende løsning af disse opgaver forudsætter en institutionsrevision, som kan indgå i en tæt og hyppig dialog med institutionens bestyrelse og administration.

Ministeriet må ligeledes kræve en løbende gennemgang og kontrol af regnskaberne, herunder ikke mindst kontrol af de statslige selvejende institutioners tilskudsgrundlag. Revisionens controllerfunktion er sammen med de årsregnskabsaflæggelser, som lovforslaget indebærer, og som indsendes til ministeriet i form af revisionsprotokollater samt revisorerklæringer om tilskudsgrundlaget, en væsentlig forudsætning for, at ministeriet kan varetage tilsynet med institutionerne på betryggende måde. Institutionsrevisionens ansvar over for bestyrelsen og ministeriet begrænses ikke af det forhold, at Rigsrevisionen reviderer institutionernes regnskaber i henhold til rigsrevisorloven, ligesom Rigsrevisionens eventuelle bemærkninger m.v. til de statslige selvejende institutioners regnskaber ikke kan fritage institutionsrevisionen for ansvar. Rigsrevisionen bevarer det overordnede revisionsmæssige ansvar.

Til § 43

Bestemmelsen er en videreførelse af de bestemmelser, der ved § 7 i lov nr. 361 af 19. maj 2004 er indsat i den gældende lovgivning om institutioner for uddan-

nelsen til studentereksamen og institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen.

Det foreslås, at bestyrelsen løbende skal påse revisors uafhængighed, jf. § 11 i lov om statsautoriserede og registrerede revisorer, og at revisor blandt andet ikke er udlejer eller har en nærmere angiven tilknytning til udlejere af institutionens bygninger m.m., medmindre der er tale om uvæsentlige dele af de samlede ejendomsudgifter. Endvidere giver bestemmelsen ministeriet mulighed for at pålægge bestyrelsen at skifte revisor, hvis kvaliteten af revisors arbejde er klart utilfredsstillende.

Undervisningsministeriets habilitetskrav til revisorer ved selvejende uddannelsesinstitutioner indebærer, at institutionens revisor ikke samtidig må være revisor for udlejer af institutionens faste ejendomme, dele af en ejendom, skibe og lignende fysiske rammer for skolevirksomheden eller for selskaber, fonde m.fl., der kontrollerer udlejer af den faste ejendom m.m. Revisor må heller ikke selv være udlejer af institutionens ejendomme. Hvis lejen udgør 2 pct. eller derunder af institutionens samlede ejendomsudgifter, inklusiv prioritetsrenter og afskrivning på bygninger inklusiv installationer, gælder forbudet dog ikke.

Bestyrelsen kan f.eks. sikre sig ved jævnlige at indhente en erklæring eller redegørelse fra revisor om grundlaget for revisors vurdering af sin uafhængighed.

Bestemmelsen udelukker ikke, at en revisor er revisor for uddannelsesinstitutionen, selv om en anden selvstændig revisor i samme (landsdækkende) revisorfirma er revisor for udlejer. Det vil være afgørende for forbudet, om udlejers revisor har instruktionsbeføjelse over for institutionens revisor, og er det tilfældet, må revisor ikke være institutionsrevisor.

Kravene hænger sammen med, at det er meget centralt for Undervisningsministeriet, at revisorerne er uafhængige af modstående hensyn, da de er ministeriets garanter for, at institutionerne økonomiserer med de betydelige statslige tilskud, der ydes. Revisor må ved sin revision alene vurdere en disposition ud fra institutionens interesser. Kravet gælder også i forhold til offentlige udlejere.

Endvidere skal revisor påse, at institutionens aftaler af økonomisk betydning er indgået på markedsvilkår.

Bestyrelsen skal påse, at revisor overholder lovgivningens krav vedrørende revisor, revision mv. Der kan være tale om overtrædelse af selvejelovens krav til revisor og revision, regler udstedt i medfør heraf, revisorlovgivningens krav, eller regler udstedt i medfør heraf og andre krav til revision og revisors arbejde.

Bestemmelsen kan ligeledes benyttes, hvis kvaliteten af revisors arbejde er klart utilfredsstillende.

Hvis bestyrelsen ikke efterkommer ministeriets påbud om at skifte revisor, kan Undervisningsministeriet benytte lovens forskellige sanktionsbestemmelser, herunder bestemmelsen om at tilbageholde tilskud, lade tilskud bortfalde helt eller delvis eller kræve tilskud tilbagebetalt, hvis der er tale om regelovertrædelser, eller ved at sætte bestyrelsen under administration for så vidt angår spørgsmålet om at udskifte revisor.

Til § 44

Der foreslås som noget nyt indført udtrykkelig hjemmel til at give et særligt tilskud til institutionernes udgifter til specialpædagogisk støtte til elever og kursister i ungdomsuddannelser på institutioner for uddannelsen til studentereksamen og uddannelsen til højere forberedelseseksamen. Elever og kursister skal efter § 40 i gymnasieloven, § 36 i hf-loven, § 29 i lov om erhvervsuddannelser, § 7 i lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser, § 13 i lov om landbrugsuddannelser, og § 40 i lov om uddannelserne til højere handelseksamen (hhx) og højere teknisk eksamen (htx) have tilbud om specialpædagogisk bistand.

Det er planen, at der skal gælde ensartede regler for elever og kursister på de gymnasiale uddannelser og erhvervsuddannelserne m.fl., og at Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte skal varetage administrationen af tilskud til specialpædagogisk bistand.

Det præciseres, at der med undervisning som specialpædagogisk støtte tænkes på særligt tilrettelagte undervisningstimer samt hjælpemidler og anden bistand, der skal være et individuelt tilrettelagt supplement til den almindelige undervisning, og som skal sikre, at eleverne og kursisterne kan opfylde uddannelsens mål på baggrund af deres særlige uddannelsesforudsætninger og ikke undervisning, der skal afhjælpe generelt mangelfulde skolemæssige forudsætninger.

Oplysningspligten, jf. stk. 2, indebærer, at institutionerne skal indsende de nødvendige oplysninger til Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte, herunder helbredsoplysninger.

Den specialpædagogiske støtte skal som hidtil efter behov således blandt andet omfatte særligt tilrettelagte undervisningsforløb, tegnsprogstolkning og skrivetolkning, hjælpemidler og instruktion i brug af særligt udformede undervisningsmaterialer, personlig assistance og sekretærhjælp samt særligt vilkår for og arbejdsformer under prøver og eksaminer.

For så vidt angår tilbud om støtteundervisning til kursister på almen voksenuddannelse henvises til § 4, stk. 4, i lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre, jf. lovbekendtgørelse nr. 402 af 28. maj 2004, som ændret ved § 10, nr. 4, i lov nr. 590 af 24. juni 2005.

Til § 45

Bestemmelsen er en justeret videreførelse af bestemmelsen i § 19 i lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005, som ændret ved § 1, nr. 37 i lov nr. 590 af 24. juni 2005. Opmærksomheden henledes på, at lov nr. 590 af 24. juni 2005 først træder i kraft den 1. januar 2007.

Der er med hjemmel i § 19 udstedt bekendtgørelse nr. 835 af 19. september 1996 om tilskud til gymnasial undervisning til internationale eksaminer i udlandet, der regulerer de generelle betingelser for ret til tilskud. Det er umiddelbart hensigten, at bekendtgørelsens regler om kriterier for opnåelse af tilskud med enkelte præciseringer opretholdes uændret. Derimod er det hensigten umiddelbart at bemyndige Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte til at varetage den fulde administration af tilskudsordningen, herunder tildelelse og udbetaling af tilskud og at bestemme, at styrelsens afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for, at der kan ydes tilskud til dækning af betaling for undervisning ved International Baccalaureate, Option International Baccalaureate og den Europæiske Studentereksamen ved Europaskolerne. Dette svarer til den gældende ordning, jf. bekendtgørelse nr. 835 af 19. september 1996 om tilskud til gymnasial undervisning til internationale eksaminer i udlandet.

Andre nye uddannelser, der opfylder samme betingelser, vil kunne godkendes.

Det foreslås endvidere, at klageadgangen for afgørelser, som styrelsen træffer, kan afskæres.

Styrelsens afgørelser vil primært være baseret på adresseoplysninger ifølge Det Centrale Personregister og indberetninger fra institutionerne om indskrivning på uddannelsen, studieaktivitet og lederen af den danske uddannelsesinstitutionens vurdering af elevens mulighed for at gennemføre uddannelsen. Med hensyn til beregningen af statstilskuddet vil der være tale om oplysninger om undervisningsafgiften og eventuelle tilskud fra anden side.

Til § 46 og § 49

Bestemmelserne er en justeret videreførelse af de gældende bestemmelser om betaling for ekskursioner m.v. for elever på uddannelsen til studentereksamen og kursister på uddannelsen til højere forberedelseseksamen, herunder enkeltfagskursister, i § 17 i lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005, som ændret ved § 1, nr. 20-23 i lov nr. 590 af 24. juni 2005, og § 29 i lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 27. oktober 2005, som ændret ved § 3, nr. 30-33 i lov nr. 590 af 24. juni 2005, samt § 6 i lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre, jf. lovbekendtgørelse nr. 402 af 28. maj 2004, som ændret ved § 10, nr. 8, i lov nr. 590 af 24. juni 2005. Opmærksomheden henledes på, at lov nr. 590 af 24. juni 2005 først træder i kraft den 1. januar 2007.

Bestemmelserne om betaling for undervisningsmidler, jf. lovforslagets § 46, stk. 7 og 8, skal efter forslaget til § 49 også være gældende for VUC-kursister.

Reglerne om mødepligt, jf. § 46, stk. 4, er beskrevet i Undervisningsministeriets bekendtgørelse om studie- og ordensregler i de gymnasiale uddannelser.

Til § 47

Bestemmelsen er en justeret videreførelse af bestemmelsen i § 29, stk. 2-4 i lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 27. oktober 2005, som ændret ved § 3, nr. 31, i lov nr. 590 af 24. juni 2005. Opmærksomheden henledes på, at lov nr. 590 af 24. juni 2005 først træder i kraft den 1. januar 2007.

Deltagerbetalingens størrelse fastsættes i dag af de enkelte amtskommuner inden for minimums- og maksimumstakster, der er fastsat i Undervisningsministeriets bekendtgørelse om deltagerbetaling ved almen voksenuddannelse og hf-enkeltfagsundervisning (bekendtgørelse nr. 716 af 4. juli 2005).

Det foreslås, at den pr. 31. december 2006 fastsatte deltagerbetaling skal være gældende indtil overgangen til taxameterfinansiering. Jf. bemærkningerne til § 63.

Herudover indebærer bestemmelsen, at undervisningsministeren fortsat vil have bemyndigelse til at fastsætte regler om deltagerbetalingen, således at der også efter den 1. januar 2007 vil være hjemmel til at udstede en bekendtgørelse om deltagerbetaling, herunder om tilbagebetaling af deltagerbetaling, ved de

nævnte uddannelser. Det er hensigten, at det, efter at de endelige rammer for selvejet er fastlagt, skal være de enkelte institutioners bestyrelse, der fastsætter deltagerbetalingen. Undervisningsministeriet vil overtage amtskommunernes forpligtelse til at tilbagebetale deltagerbetalingen til enkeltfagsstuderende, herunder hf-enkeltfagsstuderende på Centre for Videregående Uddannelse, der får udstedt bevis for en samlet enkeltfags højere forberedelseseksamen. Muligheden for at friholde kursister for betaling for fagpakker er ikke videreført, men kursister, der får bevis for bestået prøve i hvert enkelt fag i en fagpakke, vil få tilbagebetalt deltagerbetalingen.

Til § 48

Bestemmelsen er en justeret videreførelse af bestemmelsen i § 6 i lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre, jf. lovbekendtgørelse nr. 402 af 28. maj 2004, som ændret ved § 10, nr. 8, i lov nr. 590 af 24. juni 2005.

Bestemmelsen indebærer, at de gældende betalingsregler videreføres, herunder de gældende sats for fagene dansk, matematik, engelsk og dansk som andetsprog, jf. § 6, stk. 1, i lovbekendtgørelse nr. 402 af 28. maj 2004, dog således at den pr. 31. december 2006 fastsatte deltagerbetaling for de øvrige fag skal være gældende, indtil overgangen til taxameterfinansiering, jf. bemærkningerne til § 63, og således at grundbeløbet på 100 kr. for fagene dansk, matematik, engelsk og dansk som andetsprog ikke satsreguleres pr. 1. august 2006, men først pr. 1. januar 2007. Herudover får undervisningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om deltagerbetalingen, således at der også efter den 1. januar 2007 vil være hjemmel til at udstede en bekendtgørelse om deltagerbetaling ved de nævnte uddannelser. Det er hensigten, at det, efter at de endelige rammer for selvejet er fastlagt, skal være de enkelte institutioners bestyrelse, der fastsætter deltagerbetalingen. Undervisningsministeren vil overtage amtskommunernes forpligtelse til at tilbagebetale deltagerbetalingen til enkeltfagskursister, der får udstedt bevis for en samlet enkeltfagseksamen. Muligheden for at friholde kursister for betaling for fagpakker er ikke videreført, men alle kursister, der får bevis for prøve i hvert enkelt fag i en fagpakke, vil få tilbagebetalt deltagerbetalingen.

Til § 50

Bestemmelsen er en justeret videreførelse af bestemmelserne i § 15 a, i lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005, og § 26 a i lov om insti-

tutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 27. oktober 2005, som ændret ved § 1, nr. 18 og § 3, nr. 26, i lov nr. 590 af 24. juni 2005, samt den nye bestemmelse i § 10, nr. 17 i lov nr. 590 af 24. juni 2005. Opmærksomheden henledes på, at lov nr. 590 af 24. juni 2005 først træder i kraft den 1. januar 2007.

Som noget nyt er det præciseret, at undervisningsministeren fører tilsyn med institutionerne. Tilsvarende bestemmelser findes i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 954 af 28. november 2003.

Den nye bestemmelse om tilsynet er nødvendig for at sikre, at institutionerne løbende følger denne lov og anden lovgivning under Undervisningsministeriet med tilknytning til institutionernes virksomhed. Ministeriet kan til brug herfor indhente alle de fornødne oplysninger om uddannelserne, deltagere i uddannelse, lærerne og institutionens drift, jf. lovforslagets § 54. Jf. i øvrigt § 36 i gymnasieloven og § 32 i hf-loven. Som led i tilsynet kan der blive tale om at tilbyde vejledning, men da dette er en naturlig del af et tilsyn, nævnes det ikke direkte i loven.

Til § 51

Bestemmelsen er ny.

En tilsvarende bestemmelse findes i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse jf. lovbekendtgørelse nr. 954 af 28. november 2003, § 28. Bestemmelsen vedrører situationer, hvor der via revisionen af institutionen påvises lovovertrædelser eller andre lignende forhold ved forvaltningen af institutionens midler og ministerens pligt til at gribe ind med henblik på at genoprette en lovlig og forsvarlig forvaltning af midlerne.

Til § 52

Bestemmelsen er en justeret videreførelse af § 18 i lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005, og § 30 m i lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 27. oktober 2005 samt den nye bestemmelse i 10, nr. 17, i lov nr. 590 af 24. juni 2005.

Med bestemmelsen videreføres adgangen til at tilbageholde tilskud, lade tilskud bortfalde helt eller delvist eller kræve tilskud tilbagebetalt, hvis en institution ikke overholder lovens bestemmelser eller regler fastsat i henhold til loven eller tilsidesætter ministerens påbud, herunder påbud til rektor eller kursusleder i pædagogiske anliggender. Reglerne er identiske med

de tilsvarende regler i lovgivningen for de øvrige selv-
ejende institutionen under Undervisningsministeriet.

Såfremt en institution modtager for store tilskud, fx som følge af en forkert årselevopgørelse eller et forkert taxameterniveau, skal midlerne altid tilbagebetales, uanset om det kan henføres til en fejl i Undervisningsministeriet. Tilbagebetalingen sker i form af modregning i kommende statstilskud.

Til § 53

Bestemmelsen er ny.

Der henvises til de almindelige bemærkninger af-
snit 2.

Indsatsaftaler mellem undervisningsministeren og en institution skal ses som et nyt og konstruktivt sty-
rings- og opfølgingsredskab. Indsatsaftaler skal anvendes målrettet til at rette op på afgrænsede og spe-
cifikke kvalitetsproblemer på enkeltinstitutioner eller inden for et institutionsområde. Formålet er at forplig-
te bestyrelsen til at iværksætte initiativer til at opnå bedre kvalitet og resultater.

Til § 54

Bestemmelsen er en justeret videreførelse af be-
stemmelsen i § 18 II i lov om institutioner for uddan-
nelsen til studentereksamen, jf. lovbekendtgørelse
nr. 1070 af 27. oktober 2005, § 30 mm i lov om insti-
tutioner for uddannelsen til højere forberedelseseks-
amen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 27. oktober
2005 og § 15 i lov om almen voksenuddannelse og om
voksenuddannelsescentre, jf. lovbekendtgørelse
nr. 402 af 28. maj 2004, som ændret ved § 1, nr. 126,
§ 3 nr. 37, og § 10, nr. 26, i lov nr. 590 af 24. juni
2005. Opmærksomheden henledes på, at lov nr. 590
af 24. juni 2005 først træder i kraft den 1. januar 2007.

En tilsvarende bestemmelse findes i lov om institu-
tioner for erhvervsrettet uddannelse, jf. lovbekendtgø-
relse nr. 954 af 28. november 2003, § 31.

Oplysningspligten skal sikre, at Undervisningsmi-
nisteriet altid kan gennemføre det nødvendige materi-
elle tilsyn med de selvejende institutioner. Oplys-
ningspligten vedrørende deltagerne omfatter også
pligt til at oplyse om karakterer. Der er endvidere pligt
til at oplyse om indtægtsdækket virksomhed, med
henblik på at ministeren kan vurdere institutionernes
samlede uddannelsesaktivitet og gøre denne til gen-
stand for analyse og statistik. Bestemmelsen er vide-
ført i forslaget.

Som led i udviklingen i den elektroniske kommuni-
kation mellem Undervisningsministeriet og institutio-
nerne kan ministeriet fastsætte, at oplysningerne kan

indhentes elektronisk og formen herfor. Det forven-
tes, at elektroniske overførsler med tiden helt vil over-
flødiggøre papirbaserede indberetninger. Formentlig
vil regnskaber også inden for en kortere periode kunne
indsendes elektronisk, og ministeren vil med hjemmel
i stk. 4 blandt andet kunne fastlægge regler om brug af
digital signatur i forhold til bestyrelsens afgivelse af
regnskabet.

Undervisningsministeriet ønsker generelt at overgå
til digital forvaltning for at opnå en mere sikker og
kvalificeret opgaveløsning.

Ministeriet benytter endvidere statistik som led i
overvågningen af undervisningssektoren og som led i
den uddannelsesmæssige planlægning. Det kan f.eks.
være data om overgange mellem uddannelser og ar-
bejdsmarkedet, sammenligninger på tværs af uddan-
nelsestestorerne og forløbsanalyser.

Ministeriet vil ikke indhente flere data fra instituti-
onerne end nødvendigt, og kontrollen med aktivitets-
oplysninger vil være forankret hos institutionernes re-
visorer.

Til § 55

Bestemmelsen er ny og vedrører informationer om
institutionerne, som ikke er omfattet af den pligtmæs-
sige tilgængeliggørelse i lov om gennemsigtighed og
åbenhed i uddannelserne m.v. Det drejer sig således
om forhold vedrørende institutionens rammer i mod-
sætning til institutionens virke. Informationerne kan
f.eks. være institutionens vedtægt og bestyrelsens
sammensætning. Samme bestemmelse gælder for in-
stitutioner for erhvervsrettet uddannelse, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 954 af 28. november 2003, § 33.

Til § 56

Bestemmelsen viderefører bestemmelserne i § 22 i
lov om institutioner for uddannelsen til studentereksa-
men, jf. lovbekendtgørelsen nr. 1070 af 27. oktober
2005, § 33 i lov om institutioner for uddannelsen til
højere forberedelseseksamen, jf. lovbekendtgørelse
nr. 1071 af 27. oktober 2005 og § 9 i lov om almen
voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre,
jf. lovbekendtgørelse nr. 402 af 28. maj 2004, som
ændret ved § 1, nr. 38, § 3, nr. 47, og § 10, nr. 13, i lov
nr. 590 af 24. juni 2005. Opmærksomheden henledes
på, at lov nr. 590 af 24. juni 2005 først træder i kraft
den 1. januar 2007.

Klagebestemmelsen, der i stk. 1 er tiltret efter en
lignende bestemmelse i lov om institutioner for er-
hvervsrettet uddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 954
af 28. november 2003, § 38 omhandler klager over af-
gørelser truffet af de i § 1, stk. 1, nævnte institutioners

bestyrelser, bortset fra klager over rektors afgørelser i pædagogiske anliggender for så vidt angår uddannelserne til hf og stx. Disse klager reguleres i den respektive uddannelseslovgivning. Klager over et voksenuddannelsescenters prøver og bedømmelse af prøver kan indbringes for undervisningsministeren, og bestemmelsen giver undervisningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om disse klager og om klagefrist. Herudover kan ministeren fastsætte, hvilke afgørelser der kan indbringes for ministeren. Det bemærkes, at bestemmelsen også omfatter studenterkurser og hf-enkeltfagskurser samt hf-kurser, der udbydes af et VUC.

Da der er tale om selvejende institutioner med bestyrelser, der har kompetencen til at ansætte og afskedige institutionens personale, vil der blandt andet ikke blive indført klageadgang for institutionernes afgørelser vedr. personale, bortset fra rektorer, og afgørelser om fordeling af stx-elever og hf-kursister, truffet af fordelingsudvalgene, jf. lovforslagets § 12.

Til § 57

Bestemmelsen er ny. Der henvises til lovforslagets § 44, stk. 2.

Bestemmelsen indebærer, at Styrelsen for Statens Uddannelsesstøttes afgørelser kan indbringes for Ankenævnet for Uddannelsesstøtten. Dette svarer til den gældende ordning i henhold til lov om specialpædagogisk støtte ved videregående uddannelser.

Klager over Styrelsen for Statens Uddannelsesstøttes afgørelser stiles til Ankenævnet for Uddannelsesstøtten og sendes til styrelsen. Afgørelser, der træffes af en uddannelsesinstitution efter § 44, stk. 1, kan inden 4 uger efter meddelelsen af afgørelsen indbringes for styrelsen af den, som afgørelsen vedrører.

Det foreslås, at undervisningsministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om klageproceduren.

Til § 58

Bestemmelsen er en justeret videreførelse af den nye bestemmelse, i § 1, nr. 1, i lov nr. 590 af 24. juni 2005.

Bestemmelsen giver ministeren hjemmel til at kunne tillade, at Gymnasieafdelingen på Sankt Annæ Gymnasium drives af Københavns Kommune som en kommunal institution, således at gymnasieafdelingen kan forblive i et integreret fællesskab med folkeskoleafdelingen på Sankt Annæ Gymnasium med henblik på at sikre det unikke musikalske miljø på skolen. Undervisningsministeren får bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om driften af gymnasieafdelingen på Sankt Annæ Gymnasium, herunder regler, der fravi-

ger lovens bestemmelser. Opretholdelse som kommunalt gymnasium indebærer, at Københavns Kommune har det overordnede ansvar for institutionens økonomi, herunder hæfter for eventuel gæld. Kommunen vil være ankeinstans for klager over institutionens forhold – dog ikke for så vidt angår pædagogiske forhold.

Statstilskuddet, herunder bygningstilskud, udbetales til kommunen.

Kommunen har kompetencen til ansætte og afskedige rektor men kan delegerer denne til en eventuel bestyrelse. Ansættelse af institutionens personale sker efter kommunale overenskomster.

Til § 59

Bestemmelsen om at gymnasieafdelingen på Sorø Akademi Skole skal drives af staten, og bestemmelserne om kommunale bidrag til Sorø Akademi Skoles grundskoleafdeling viderefører i justeret form bestemmelserne i §§ 18 p-18 r i lov om institutioner for uddannelsen til studentereksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005, som ændret ved § 1, nr. 29-31, i lov nr. 590 af 24. juni 2005. Opmærksomheden henledes på, at lov nr. 590 af 24. juni 2005 først træder i kraft den 1. januar 2007.

Bestemmelsen viderefører derimod ikke den gældende mulighed for Sorø Akademi Skoles overgang til at være en privat gymnasieskole. Baggrunden herfor er, at en sådan overgang ikke anses for at være relevant, og at det derfor ikke skønnes at være hensigtsmæssigt at opretholde muligheden alene på et administrativt grundlag. Skulle det på et tidspunkt blive aktuelt for staten at tilslutte sig en sådan overgang, vil dette skulle ske ved en ændring af denne bestemmelse.

Til § 60

Bestemmelsen i § 3, nr. 42, i lov nr. 590 af 24. juni 2005 ændrer affattelsen af § 30 s i lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseseksamen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 27. oktober 2005.

Det fremgår blandt andet af bemærkningerne til denne bestemmelse, at undervisningsministeren vil godkende hf-kurset på Høng Gymnasium som et statsligt, selvejende kursus, hvis institutionens bestyrelse ønsker dette. Den selvejende institution Høng Gymnasium, Hf-kursus og Efterskole er i dag godkendt som en kombineret, privat institution efter lov om frie kostskoler og stx- og hf-institutionslovgivningen, jf. § 7 i lov om gymnasiet m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1070 af 27. oktober 2005 og § 18 i lov om kursus til højere forberedelseseksamen og om studieforberedende enkeltfagsundervisning for voksne m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 27. oktober 2005. Institu-

tionens bestyrelse ønsker nu, at institutionen overgår til at være selvejende institution inden for den offentlige forvaltning som et gymnasium og hf-kursus.

Hf-kurset i Høng har iflg. den gældende lov om institutioner for uddannelsen til højere forberedelseksamen, jf. § 30, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 1071 af 27. oktober 2005, haft særstatus med hensyn til kursisters deltagerbetaling, idet amtskommunen har afholdt denne udgift.

Det foreslås som noget nyt, at undervisningsministeren får bemyndigelse til at bestemme vilkårene for gymnasiets og hf-kursets overgang til statslig selveje. For at lette gymnasiet og hf-kursets overgang til at være en statslig selvejende institution, foreslås det ligeledes, at undervisningsministeren får bemyndigelse til at fravige denne lovs bestemmelser i fornødent omfang i en overgangsperiode på indtil 6 år.

Bemyndigelsen til at fravige lovens bestemmelser tænkes alene anvendt til at lette overgangen mellem ejerformerne i overgangsperioden, hvor der vil være behov for tilpasning som følge af den særlige situation. Der vil primært være tale om fravigelse af styrelsesregler og tilskudsregler.

Institutionen skal ikke have en midlertidig bestyrelse, idet institutionens evt. overgang til at være statslig selvejende for så vidt angår gymnasiet og hf-kurset først vil ske efter den 1. januar 2007, hvor de midlertidige bestyrelses funktionsperiode er afsluttet. Institutionens bygninger forbliver privat ejendom.

Til § 61

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af de nye bestemmelser, i § 1, nr. 1, § 3, nr. 7, og § 10, nr. 17, i lov nr. 590 af 24. juni 2005

En tilsvarende bestemmelse vedr. institutioner for erhvervsrettet uddannelse er ved § 7, nr. 8, i lov nr. 590 af 24. juni 2005 indsat i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 954 af 28. november 2003.

Bornholms Regionsråd har udtrykt ønske om, at de nuværende ungdoms- og voksenuddannelsesstilbud fastholdes. Uddannelsernes tilstedeværelse på øen er en væsentlig forudsætning for, at udkantsproblemer i form af fraflytning af unge, et lavt uddannelsesniveau og stor arbejdsløshed ikke forstærkes yderligere.

Med henblik på at skabe særlig mulighed for samarbejde og sammenlægning af institutioner på tværs af de eksisterende institutioner uafhængigt af, efter hvilken lov de er godkendt, gives der ministeren hjemmel til at fravige loven.

Til § 62

Der henvises til lov nr. 590 af 24. juni 2005, § 12.

Med overflytningen af de amtskommunale institutioner til statsligt regi overtager undervisningsministeren de faste ejendomme, der huser institutionerne samt administrationen af eksisterende huslejekontrakter og leasingkontrakter. Undervisningsministeren stiller herefter ejendommene til rådighed for de selvejende institutioner på nærmere fastsatte vilkår, idet det forudsættes, at institutionerne senere overgår til en bygningstaxameterordning, der svarer til de eksisterende ordninger på Undervisningsministeriets område.

Bestemmelsen supplerer § 12 i lov nr. 590 med en bemyndigelse til undervisningsministeren til at delegerer administrationen af de omfattede bygninger til Universitets- og Bygningsstyrelsen i forbindelse med overflytningen af disse institutioner til statsligt regi.

Det foreslås, at bestemmelsen skal træde i kraft dagen efter, at loven er bekendtgjort i Lovtidende, idet der er behov for at forberede overtagelsen af bygningerne.

Til § 63

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2007. Dog skal bestemmelserne i § 30 om taxameterfinansiering først træde i kraft den 1. januar 2008. For så vidt angår tilskud til almen voksenundervisning og enkeltfagsundervisning, kan undervisningsministeren bestemme, at der kan gives taxametertilskud fra 1. januar 2007. Det foreslås, at forberedende voksenundervisning samt ordblindeundervisning for voksne får taxametertilskud fra den 1. januar 2007.

Bestemmelsen i § 62 om, at ministeren kan indgå en aftale med Uddannelses- og Bygningsstyrelsen om administration af bygninger, træder i kraft straks efter lovens vedtagelse, idet nogle institutioner har behov for at indgå nye huslejeaftaler i 2006.

Indtil overgangen til taxameterfinansiering ydes der et rammetilskud til den enkelte institution, der er baseret på institutionens udgiftsniveau på overtagelsestidspunktet. Rammetilskuddet vil ikke blive reguleret for faktisk aktivitet, men der vil på grundlag af en prognose over aktivitetsstigningen fra 2006 til 2007 blive hensat en pulje til dækning af stigningen i antallet af elever, som fordeles mellem skolerne, når elevfordelingen mellem skolerne er kendt. Endvidere vil der blive afsat en bevilling til uforudsete og uafviselige udgifter i overgangsåret (2007).

Udligningsordningerne, jf. stk. 5, indebærer en omfordeling mellem institutionerne, således at institutio-

ner, der vinder ved overgangen til det nye tilskudssystem, får modregnet et bidrag til udligningsordningerne, hvorimod institutioner, der taber ved overgangen til det nye tilskudssystem, vil modtage tilskud fra udligningsordningerne. Udligningsordningerne aftrappes i udligningsperioden og har samlet set ingen finanslovs­virkning.

Til § 64

Der er tale om lovtekniske ændringer blandt andet som følge af, at titlen på lovforslaget er ændret.

Til § 65

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Bilag 1

Høringsliste

Særlige myndigheder

- 1) Domstolsstyrelsen
- 2) Datatilsynet
- 3) Rigsrevisionen
- 4) Statens Forsknings- og Uddannelsesbygninger
- 5) Erhvervs- og Selskabsstyrelsen
- 6) DSB
- 7) Danmarks Evalueringsinstitut
- 8) Bestyrelsen for Arbejdsgivernes Elevrefusion
- 9) SU-styrelsen
- 10) UNI-C
- 11) Personalestyrelsen

Kommuner/kommunale organisationer

- 12) KL
- 13) Amtsrådsforeningen
- 14) Københavns Kommune
- 15) Frederiksberg Kommune
- 16) HUR
- 17) Bornholms Regionskommune

Rektorforsamlinger, skolelederforsamlinger og ledersammenslutninger

- 18) CVU Rektorkollegiet
- 19) Gymnasieskolernes Rektorforening
- 20) Lærerseminariernes Rektorforsamling
- 21) Frie Samarbejdende MVU-institutioner
- 22) Interesseorganisationen for handelsskolernes ledelser (HFI)
- 23) Handelsskolernes Bestyrelsesforening

- 24) Foreningen af skoleledere ved tekniske skoler
- 25) Danmarks Erhvervsskoleforening
- 26) Foreningen af private gymnasier, studenterkurser og hf-kurser
- 27) Foreningen af studenterkursusrektorer
- 28) Forstanderforeningen for VUC
- 29) Foreningen for Produktionsskoler og Produktionshøjskoler
- 30) Forstanderkredsen for Produktionsskoler og Produktionshøjskoler
- 31) Danmarks Handelsskoleforening
- 32) Rektorkollegiet
- 33) Sammenslutningen for ledere ved skolerne for de grundlæggende social- og sundhedsuddannelser
- 34) Pædagogseminariernes Rektorforsamling

Bestyrelsesforeninger

- 35) CVU-Samrådet
- 36) Lærerseminariernes Bestyrelsesforening
- 37) Pædagogseminariernes Bestyrelsesforening
- 38) Handelsskolernes Bestyrelsesforening

Rådgivende organer

- 39) Rådet for Mellemlange Videregående Uddannelser
- 40) Erhvervsakademirådet

- 41)Rådet for de gymnasiale uddannelser
- 42)Grundskolerådet

Studenterorganisationer

- 43)Danske Gymnasieelevers Sammenslutning (DGS)
- 44)Gymnasieelevernes Landsorganisation (GLO)
- 45)Landssammenslutningen af Kursusstuderende
- 46)Erhvervsskolernes Elevorganisation
- 47)Danske Studerendes Fællesråd
- 48)Pædagogstuderendes Landsråd
- 49)Landssammenslutningen af Handelsskolelever
- 50)Dansk Ungdoms Fællesråd

Arbejdsgiver- og Erhvervsorganisationer

- 51)Dansk Arbejdsgiverforening (DA)
- 52)Dansk Byggeri
- 53)Dansk Handel og Service (DHS)
- 54)Dansk Industri (DI)
- 55)Dansk Transport og Logistik
- 56)Handel, Transport og Serviceerhvervene (HTS)
- 57)Landbrugsrådet
- 58)Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgivere

Lønmodtagerorganisationer

- 59)Akademikernes Centralorganisation (AC)
- 60)Danmarks Jurist- og Økonomforbund (DJØF)
- 61)Forbundet af Offentlige Ansatte (FOA)
- 62)Funktionsnærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF)
- 63)HK/Kommunal
- 64)HK/Stat
- 65)Landsorganisationen i Danmark (LO)
- 66)Ledernes hovedorganisation
- 67)Specialarbejderforbundet i Danmark (SID)

- 68)Dansk Magisterforening
- 69)Gymnasieskolernes Lærerforening
- 70)Børne- og Ungdomspædagogernes Landsforening (BUPL)
- 71)Landsforeningen af socialpædagoger
- 72)Danmarks Lærerforening
- 73)Danske Produktionskolers Lærerforening
- 74)Handelsskolernes Lærerforening
- 75)Dansk Teknisk Lærerbund

Karteller, Forhandlingsfællesskaber m.v.

- 76)Centralorganisationernes FællesUdvalg (CFU)
- 77)Centralorganisationen af industrianstatter i Danmark (CO-Industri)
- 78)Det kommunale Kartel
- 79)Kommunale tjenestemænd og overenskomstansatte (KTO)
- 80)Statsansattes Kartel
- 81)Stats- og Kommunalt Ansattes Forhandlingsfællesskab

Øvrige

- 82)Det Danske Advokatsamfund
- 83)Landsforening af Landsbysamfund
- 84)Landdistrikternes Fællesråd
- 85)Sammenslutningen af Danske Småøer
- 86)Foreningen af Statsautoriserede Revisorer
- 87)Foreningen af Registrerede Revisorer
- 88)De samvirkende Invalideorganisationer
- 89)Det Centrale Handicapråd
- 90)Dansk Center for Undervisningsmiljø
- 91)Center for Ligebehandling af Handicappede
- 92)Dansk Blindesamfund
- 93)AOF Danmark
- 94)Børne- og Ungdomsorganisationernes Samråd
- 95)Danmarks Idræts Forbund

Bilag til f. t. l. om institutioner for almen- og gymnasiale uddannelser m.v.

96) Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger	105) Oplysningsforbundenes Fællesråd
97) Dansk Folkeoplysnings Samråd	106) Socialistisk Oplysningsforbund
98) Dansk Oplysnings Forbund	107) Danmarks Landboungdom
99) Folkeligt Oplysnings Forbund	108) Dansk Landbrug
100) Folkeuniversitetet	109) Danske Landbrugsskoler
101) Foreningen af Daghøjskoler i Danmark	110) Frit Oplysningsforbund
102) Foreningen af Heltidsledere indenfor Folkeoplysningen	111) Landsforeningen af Ungdomsskoler
103) Liberalt Oplysnings Forbund	112) Høng Gymnasium, HF-kursus og Efterskole
104) LVU Landsforbundet af Voksen- og Ungdomsundervisere	

Til lovforslag nr. L 183. Skriftlig fremsættelse (29. marts 2006)

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v.

(Lovforslag nr. L 183).

Lovforslaget, der er en del af den samlede lovgivningsmæssige opfølgning på kommunalreformen, viderefører en række af bestemmelserne i lov nr. 590 af 24. juni 2005 om ændring af lov om institutioner for uddannelsen til studenterekamen, lov om institutioner uddannelsen til højere forberedelseseksamen, lov om grundlæggende social- og sundhedsuddannelser lov om almen voksenuddannelse og om voksenuddannelsescentre og forskellige andre love, for så vidt angår det almene gymnasium, hf og voksenuddannelsescentre.

I medfør af lov nr. 590 af 24. juni 2005 bliver gymnasier, hf-kurser og voksenuddannelsescentre selvejende institutioner inden for den offentlige forvaltning.

Herudover indeholder lovforslaget bestemmelser, der er nye i forhold til lov nr. 590. Disse bestemmelser bygger for norges vedkommende på rapporten fra det udvalg, der som opfølgning på aftalen om kommunalreformen har analyseret

uddannelsesområdet styringssystem (selvejeform, finansieringsform, samspil mellem uddannelsesregler og tilsyn).

Det drejer sig om bestemmelserne om sammensætningen af institutionsbestyrelserne og om finansieringen af institutionerne samt om en ny sanktionsmulighed i form af en indsatsaftale, der kan indgås mellem en institution og Undervisningsministeriet, hvis det findes nødvendigt at rette op på kvaliteten af undervisningen eller uddannelserne.

Forslaget til bestemmelsen om bestyrelses sammensætning indebærer, at den samlede bestyrelse for en selvejende institution skal have uddannelsesfaglig kompetence, erfaring med ledelse, organisation og økonomi samt tilknytning til institutionens lokalområde.

Tilskud til institutionerne skal efter forslaget bestå af aktivitetsafhængige tilskud (taxameter-tilskud) til undervisningsudgifter, fællesudgifter og bygningsudgifter. Taxameter-tilskuddene foreslås suppleret med grundtilskud, der er aktivitetsuafhængige.

Det foreslås, at lovforslaget skal træde i kraft den 1. januar 2007.

Idet jeg henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.